

MEGAN McDONALD

No 6

JUDY MOODY

8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Çizimler: Peter H. Reynolds

33
0
1

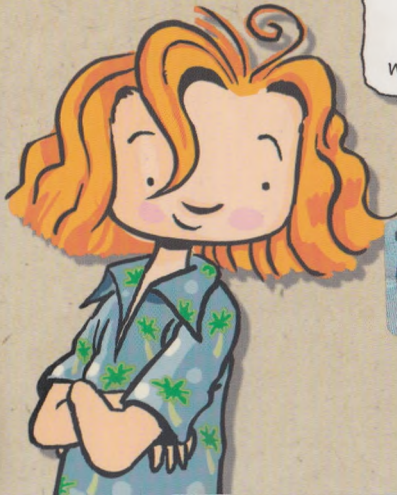
JUDY MOODY 8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Fantastiko! Bravo!

Judy, Dünyayı Dolaşma Projesi için en iyi dostları Rocky ve Frank'le birlikte İtalya hakkında her şeyi öğreniyor. Bu sırada Benim Adım Bir Şiir Kulübü'ne üye, muhabir Amy çıkageliyor. Amy, Judy'ye öyle benziyor ki, belki birbirlerinin klonu bile olabilirler! Amy Tıpkısının Aynısı, Judy'nin yeni en yakın arkadaşı mı olacak? Yoksa Judy eski dostlarını da hatırlayacak mı?

Bravo fantastiko Judy Moody!

Websiteme
bir göz at!
www.judymoody.com

Bizi çok seveceksiniz

www.artemis.co

0013945

Judy Moody

8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Megan McDonald, "Judy Moody" serisinin ödüllü yazarı. "Judy Moody"de anlattığı hikayelerin neredeyse tamamı, Megan ve dört ablasının başından geçen gerçek maceralardan esinlenilerek yaratıldı. Megan bu durumu şu sözlerle itiraf ediyor: "Ben Judy Moody gibiydim. Tıpkısının aynısıydım! Biz dört kardeş her şeyi abartmakla ünlüydük. Judy Moody, benim... Tamam, birazcık *abartmış* olabilirim!" Tatlı yazarımız Megan McDonald, kocasıyla birlikte Kuzey California'da yaşıyor.

www.meganmcdonald.net adresinden yazar ve kitapları hakkında detaylı bilgiye ulaşabilirsiniz.

Peter H. Reynolds, Judy Moody ile birbirlerine hemen bağlandıklarını söylüyor. "On bir yaşında bir kızım olduğu için, son derece bağımsız fikirleri olan bir kız çocuğunun maceralarına ilk elden tanıklık ediyorum," diyor Peter. Çizerimiz Massachusetts'te, ikiz kardeşiyle aynı sokakta yaşıyor.

www.fablevision.com adresinden Peter H. Reynolds ve çizimleri hakkında detaylı bilgiye ulaşabilirsiniz.

AÇ/49 ★ ABG/112 ★ AB/295 ★ A/55

ARTEMİSÇOCUK

Judy Moody 8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor ★ Megan McDonald

Original Adı: Judy Moody Around The World in 8 1/2 Days

Genel Yayın Yönetmeni: İlgin Sönmez Toymemir

İngilizce Aslından Çeviren: Solina Silahlı

Türkçe Düzenleme: dramaRepublic

Yaratıcı Yönetim: photoRepublic

Grafik: Karen Yardımlı

Grafik Uygulama: Merve Güven

1. Basım: Haziran 2011

ISBN: 978 - 605 - 4482 - 51 - 1

Sertifika No: 10905

Hikaye © Megan McDonald, 2006

Gizimler © Peter H. Reynolds, 2006

Judy Moody Font © Peter H. Reynolds

Bu kitabın Türkçe yayını hakları Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz.

hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ARTEMİS YAYINLARI

Ticaretخانه Sokak No: 55 Cağaloğlu / İstanbul

Tel: (212) 515 54 20-21 Faks: (212) 512 55 76

e-posta: editor@artemis yayinlari.com

www.artemis yayinlari.com

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık

Şiftehazretlar Yolu Acar Sitesi No: 4 Bayrampaşa / İstanbul

Tel: (212) 674 97 25 Faks: (212) 674 97 29 Sertifika No: 12088

Genel Dağıtım: Alfa Basım Yayın Dağıtım Ltd. Şti

Tel: (212) 511 55 05 Faks: (212) 519 55 00

Artemis Yayınları, Alfa Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

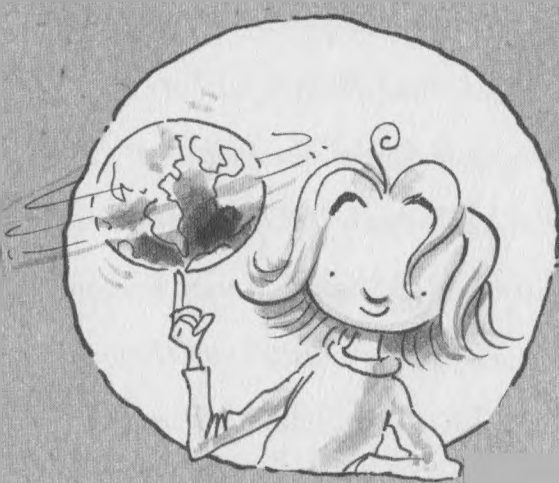
artemisçocuk

hayvan dostu, insan canlısı, topluma yararlı, doğaya saygılı, sorumluluk duygusu yüksek, çalışkan, cesur, hayatın farkında, ileride kendi kurallarını koyup uygulayabilecek biricik çocuklar içindir. anlatan, öneren, yönlendiren, eğlendiren ve tamamlayan kitaplar yayınladık. çağdaş toplum düşüncesinin destekçisi, evrensel değerlerin takipçisidir. hayatta hikayesi olanlar kazanır ve her hikayenin bir başlangıcı var. artemisçocuk, yarattığı harikalar dünyasıyla sizin ve çocuğunuzun hikayesini destekliyor. bizi çok seveceksiniz!

Judy Moody

8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Megan McDonald

gizem

Peter H. Reynolds

Judy Moody Romanları

Judy Moody Geliyor

Judy Moody Ünlü Oluyor

Judy Moody Dünyayı Kurtarıyor

Judy Moody Geleceği Görüyor

Judy Moody Doktor Oluyor

Judy Moody 8,5 Günde Dünyayı Dolaşıyor

Judy Moody Üniversiteye Gidiyor

Judy Moody Dedektif Oluyor

*997 KIZ İZci Grubu'nun

Tarantella dansçalarına

M. M.

Dünyanın farklı noktalarında doğan KIZ ve
erkek Kardeşlerim Andrew, Jane, Paul ve Renee'ye

P.H.R.

İçindekiler

İsimleri Kafiyeli, Sanki FotoKopi	1
Atakan Afakan	16
Küplere Binenler Kulübü	27
Nelly Bitti	37
Hoppaaa Tarantula	50
Kokarca Fırt-ellino	64
Zaman Karman Çorman	70
Tonlu Balonlu Oyunu	87
Asabi Rocky - Kibiriçi Judy	96
Kendin Yap Projesi	108
Kırmızı-Beyaz-Yeşil Robot	122
Peynirli PİZZA Kardeşliği	142

Judy Moody

Benim Adım Bir Şiir
Kulübü'nün kimlik kartlı,
resmi üyesi.

Kim

Baba

Judy'nin babası,
türünün tek örneği.

Anne

Eşsiz ve benzersiz anne.

Nellie Bly

Gözü pek muhabir.
72 gün, 6 saat, 11
dakika, 14 saniyede
dünyayı dolaştı.

Kimdir

Stink

Judy'nin kardeşi, diğeri
adıla Kokarca Fırt-ellino!

Frank

Frank "Denk", sever ahenk,
makarna yer renk renk!

Amy Namey

Amy Namey, Judy'nin fotokopisi,
sakız seven gazete muhabiri.

Rocky

Rocky "Emrivaki",
Judy'ye çok öfkeli.
Bu yüzden o şimdi,
konuşma engelli.

İsimleri Kafiyeli, SanKi FotoKopi

Kızın elinde bir defter ve bir klasör vardı. Okul formasına benzeyen mavi ekose bir etek giymişti ve bir değil tam iki saat takmıştı. Kulağının arkasına bir kurşunkalem iliştirmişti. Mavi-yeşil gözlükleri ile hemen göze çarpıyordu.

Kız, Judy Moody'nin yemek masasına yaklaştı ve Judy'nin arkadaşları Rocky ve Frank'in arasına cup diye oturdu.

O, Judy Moody OLMAYAN kız, tam da röportaj havasında gibi görünüyordu.

Bu çok önemli görünen, gözlük takan kız da kim acaba, diye düşündü Judy Moody.

“Ben Amy Namey, Kız Muhabir,” diye kendini tanıttı kız. “*Atlatma* ne demek, biliyor musunuz?”

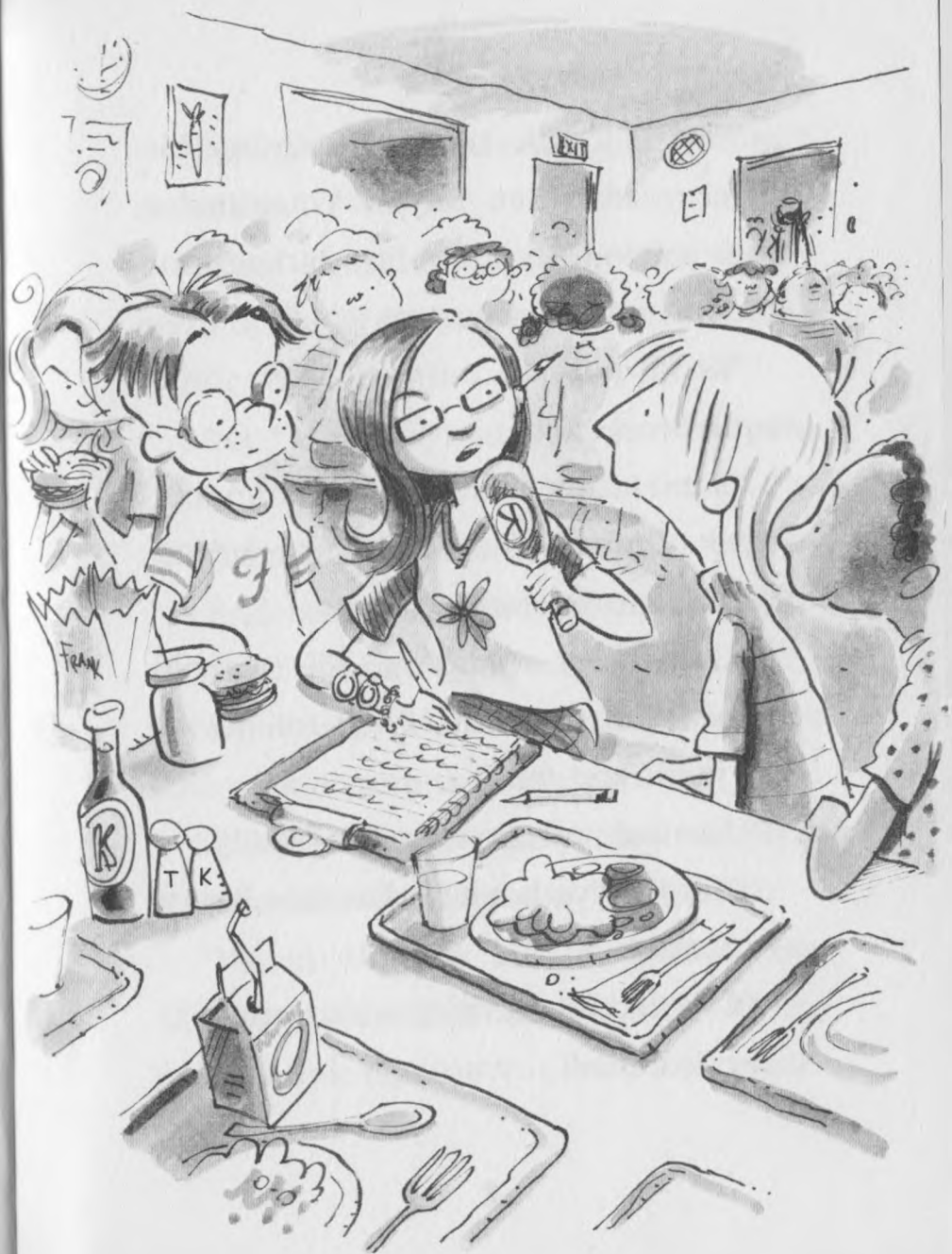
“Şey... Kurbağa atlatma oyunundaki gibi mi?” diye sordu Judy.

“Kurbağalarla ilgisi yok,” dedi kız. “Haberle ilgili. Atlatma haber yapmaktan bahsediyorum. Ben muhabirim,” dedi. “Gözü pek muhabir Nellie Bly gibi.”

O, Judy Moody, kulaklarına inanamadı.

“İlk kadın doktor Elizabeth Blackwell gibi mi?” diye sordu Frank.

Judy daha iyi duymak için öne eğildi.

“Bakın!” dedi kız ve klasörüne bir şeyler yazdı. “Ben Bayan Valentine’ın sınıfı 3V’de okuyorum. Size birkaç soru sorabilir miyim? Gazetem için.”

“Kendi gazeten mi var?” diye sordu Frank Pearl.

“Tabii ki!” dedi kız. Hemen ardından, Süper Önemli Kız Muhabir, ketçap şişesinden mikrofonunu uzattı.

“Okulda en sevdiğiniz öğle yemeği hangisi?” diye sordu. “Pizza mı, tavuk mu, yoksa tost mu?”

“Tost kahvaltıda yenir,” dedi Judy.

“Pizza!” diye haykırdı Frank’le Rocky aynı anda.

“Kabuledildi,” dedi kız ve klasöründeki listeyi işaretledi.

“Ben ögle yemeğimi evden getiriyorum,” dedi Judy.

“Sizce kantinde haftanın kaç günü pizza olmalı?” diye sordu.

“Üç,” dedi Frank.

“Beş!” diye haykırdı Rocky. “Her gün! Ekstra peynirli!”

“Kabul edildi,” dedi kız.

Elindeki listeyi işaretleyen, klasör taşıyan bu Pizza Muhabiri de nereden çıkmıştı? Hem Judy’nin en iyi arkadaşları Frank ve Rocky neden onunla konuşuyordu?

“Okulda her gün ögle yemeğinde pizza verilmesini sağlayamazsın,” dedi Judy.

“Neden olmasın ki?” diye sordu kız. “Annemin tanıdığı aşçılar var. Ayrıca burası özgür bir ülke.”

“Hey! Sen de hep böyle söylemez misin?”
dedi Frank, Judy’ye.

“Söylemem!”

“Söylersin işte!” dedi Rocky ve Frank
aynı anda.

“Üçüncü soruya geldik,” dedi kız.
“Virginia Dare Okulu’nda başka neler
olmasını istersiniz?”

“Kocaman bir atıştırma makinesi!”
dedi Frank.

“Yüzme havuzu!” dedi Rocky.

“Paten alanı!” dedi Frank.

“Fotoğraf Günü kaldırılсын!” dedi Rocky.

Kız Muhabir arka arkaya sıralanan
istekleri hızla not ediyordu.

“Pizza Muhabirleri öğle yemeğinde bizi
rahatsız etmesin,” dedi Judy.

Kız yazmayı bıraktı.

Bu kez “Kabul edildi!” demedi.

Buna rağmen Judy de kendini olaya kaptırmıştı. Fikrini söylemeden edemedi. “Tamam. Benim de bir isteğim var! Bu defaki gerçek!” dedi. “Okulda sakız istiyoruz!”

“Evet,” dedi Rocky.

“Evet!” dedi Frank de.

“Kabul edildi!” dedi kız.

“Böylece okulda da

ÇÇÇ koleksiyonu yapabilirim,” dedi Judy.

“Evdeki gece lambamın üstü gibi, sıramın altında da yeni bir tane başlatabilirim.”

Kız bunları da *kabul etti* ve kaydetti.

“ÇÇÇ standı, yani Çoktan Çiğnenmiş Çiklet standı,” diye açıkladı Judy.

“Biliyorum,” dedi kız. “Ben de sakız koleksiyonu yapıyorum. Dünyanın en iyi ÇÇÇ koleksiyonunu gördüm. Dünyadaki en büyük koleksiyonu.”

“Hı, tabii,” dedi Judy.

“Gerçekten!” dedi kız. “Sakız Vadisi. California’da.”

“Ben de Boston’a gittim, ne olmuş yani,” dedi Judy.

“Yazın gitmiştim. Dar bir yolun iki tarafındaki duvarlar çiğnenmiş sakızlarla dolu. İnsanlar çiğnedikleri sakızları oraya yapıştırmış. Bazıları sakızdan resim bile yapmış. Oradaki sakız makinesinden aldığım beş tane siyah sakızı çiğneyip ben de buraya yapıştırdım.”

“Yok artık!” dedi Rocky.

“Var artık!” dedi kız. “Ünlüler Geçidi gibi Sakız Geçidi. Ya da Sakız Duvarı.”

“Duble havalı!” dedi Frank.

“Bana yakında Kendi Sakızını Kendin Yap seti gelecek,” dedi Judy. Kimse bir karşılık vermedi.

“Sakız Duvarı’nı görmeyi çok isterdim!” dedi Frank.

“Duvarın önünde bir de fotoğrafım var,” dedi kız. “Gazetemin son sayısındaydı. Bakın.” Klasörden bir sayfa çıkardı.

“Vay be!” diye haykırdı Rocky. “Ne acayip. Bir sürü çiğnenmiş sakız!”

“Vay!” dedi Frank. “Gerçekten oradasın!”

“Ben bir keresinde gerçek gazeteye çıktım,” dedi Judy.

“Tabii tabii, dirseğin,” dedi Rocky. Rocky ve Frank gülmekten yerlere yattı.

“Düşüncelerinizi paylaştığınız için teşekkürler,” dedi kız. “Şimdi gidip Bay Todd’la konuşmalıyım.”

“Bay Todd mu? O bizim öğretmenimiz,” dedi Judy.

“Biliyorum. Bana müthiş bir atlatma haber verecek.”

“Evleneceğini zaten biliyoruz,” dedi Judy.

“Geleceği bilmeye çalışıyor da,” diye açıkladı Rocky.

“Judy bize Bay Todd’un evleneceğini söyledi ve kehaneti doğru çıktı! Gerçekten evleniyor,” dedi Frank.

“Vay canına!” dedi kız. “Bundan iyi haber çıkar!” Judy daha dik oturdu.

“Gerçek muhabirler kulağının arkasına kurşunkalem mi koyar?” diye sordu Frank.

“Aynen!” dedi kız. Her iki saatine birden baktı, kalemini kulağının arkasına koydu. “Hadi sonra görüşürüz.”

“Vay be!” dedi Frank. “Bu kız tıpkı sen Judy!”

“Hiç de bile!” dedi Judy.

“Aynen öyle!” dedi Rocky ve Frank aynı anda.

“İkizin olsa ancak bu kadar olur. Çok benziyorsunuz,” dedi Frank.

“Tıpkısının aynısı,” dedi Rocky.

“Tek bir benzerlik söyleyin,” dedi Judy.

“Amy Namey. Judy Moody. İkinizin de ismi kafiyeli. Tıpkısının aynısı işte!” dedi Frank.

“Bu bir şey demek değil. Onun uzun, düz saçları ve gamzeleri var. Gözlük de takıyor,” dedi Judy. “Ben gözlük takmıyorum.”

“Şu kadın gibi giyinmiş, hani muhabir olan,” dedi Rocky.

“Ben sadece bir kez ilk kadın doktor Elizabeth Blackwell gibi giyinmiştim.”

“O da tıpkı senin gibi ÇÇÇ koleksiyonu yapıyor ve gazetede resminin çıkmasından hoşlanıyor,” dedi Frank.

“Haber yaptığını da unutmayalım,” dedi Rocky. “Bu da geleceği tahmin etmeye çalışmak gibi bir şey.”

“Büyük ihtimalle yara bantlarını ve küçük pizza masalarını da seviyordur. Tıpkı senin gibi,” dedi Frank. “Bir ara ona bunu soralım.”

“Ve sürekli *kabul edildi* gibi garip şeyler söylüyor,” diye ekledi Rocky.

“Ben sürekli garip şeyler söylemiyorum,” diye itiraz etti Judy.

“Sanki senin fotokopini çekmişler,” dedi Rocky.

“Belki de seni klonlamışlardır!” dedi Frank.

“GIRRR!” dedi Judy.

O, Judy Moody, türünün tek örneği olmak istiyordu. Orijinal biri. Annesi her zaman onun eşsiz olduğunu söylüyordu. Babası onun özel olduğunu düşünüyordu. Bay Todd da bir keresinde onun ‘kendine has bir tarzı’ olduğunu söylemişti. Hem de 3T sınıfında yirmi öğrenci daha olmasına rağmen.

Eşsiz olmak Judy'ye kendini özel hissettiriyordu. Bu hep böyleydi ve her zaman da böyle olacaktı. Böyle olmalıydı.

Ama birdenbire şu Sakız Çiğneyen Kız Muhabir Amy Namey ortaya çıkmıştı.

Artık kendini türünün tek örneği gibi hissetmiyordu. Orijinal olmayan, sıradan, her yerde benzeri görülebilecek, klonlanmış bir tip gibi hissediyordu.

Atakan AfaKan

Judy, Stink'in Fen Bilgisi ödevine yardım ediyor, ona sorular soruyordu.

"Dört mevsimi say," dedi Judy.

"Çok kolay. Domates, salatalık, havuç ve marul," dedi Stink.

"YILIN mevsimlerini say, dedim sana Stink, mevsim salatası malzemelerini say demedim," dedi Judy. "Neyse, boş ver gitsin. Şuna ne dersin? Çiy nasıl oluşur?"

“Yapraklar terlediğinde mi?” diye sordu Stink.

“HAYIR!” dedi Judy. “Başka bir soru. Artık bunu kesin bilirsin. *Tarsal* nedir?”

“Hah, bunu biliyorum. Diyelim bir şey yapacaksın, önce onun için çalışıyorsun, karalama yapıyorsun. Doğru, değil mi?”

“Hayır, Stink. *Tarsal*, bilek kemiği demek. O senin söylediğin, taslak. Bence biraz daha çalışmalısın. Şimdi sana bir şey sorabilir miyim?”

“Zaten sormuyor muydun?”

“Fen Bilgisi sorusu değil! Dünyada sadece bir tane Stink olduğunu sanırken, sana çok benzeyen birini görsen ne yapardın? Bir Stink daha olsa yani.”

“Seni İKİ kat kızdırabilirdim.”

“Üf, tamam boş ver. Annemle babama sorarım.”

Judy annesine sordu. Annesi ona sarıldı. “Benim için sadece ve sadece benim biricik kızım Judy var,” dedi.

“Bu Fen Bilgisi ya da Sosyal Bilgiler dersi için mi gerekli?” diye sordu babası.

“Anlamıyorsun,” dedi Judy babasına. “Senden BİR tane, annemden BİR tane ve Stink’ten BİR tane var ya. Yani, şey, tıpkı senin gibi birine rastlarsan ne yaparsın? Artık kendini özel hissetmez misin?”

“En azından yeni bir yakın arkadaş kazanırdım,” dedi babası.

Hım. Judy bunu düşündü. İyi arkadaş mı? Yoksa iyi bir düşman mı?

Ertesi gün teneffüste İyi Arkadaş / Düşman
Kız Muhabir, Judy'nin yanına geldi.
“Merhaba! Beni hatırladın mı?”

“Kabul edildi,” dedi Judy ters bir sesle ve
kaşlarını çatı.

“Hatırlıyorsun! Senin adın Judy’ydi, değil mi? Soyadın ne? Okulda sakız fikrini gazeteme koymak istiyorum da.”

Judy bir anda neşelendi. “Moody. Judy Moody.”

“Judy Moody mi? Gerçekten mi? Senin adın da kafiyeli! Tıpkı benimki gibi!”

“Tıpkısının aynısı,” dedi Judy heyecanla.

“Seninle de sürekli dalga geçiyorlar mı? Amy Namey, yemi yedi ya da aklı geri ya da zeki peri falan gibi.”

“Judy Moody, yaylan hadi ya da bitli kedi... Elbette. Herhalde bunları on yüz milyon kere duymuşumdur.”

“Aynen! İkimizin isminin de kafiyeli olması ne kadar güzel. İstersen kulübüme katılabilirsin.”

“Ben zaten bir kulübe üyeyim. Kurbağa Çişi Kulübü. Arkadaşlarımla birlikte.”

“Ama bu gerçek bir kulüp. Öyle herkes üye olamaz. Kulübe bütün dünyadan, sadece ismi kafiyeli olanlar kabul ediliyor. Benim Adım Bir Şiir Kulübü.”

“Gerçekten mi?” diye sordu Judy.

“Dur sana ne kadar gerçek olduğunu göstereyim.” Amy cebinden bir kart çıkardı. Resmi, gerçek bir üyelik kartı.

“MÜTHİŞ!” diye haykırdı Judy. “Yani şimdi ben de bu kulübe üye olabilir miyim? Hem de bütün dünyadan üyeleri olan bir kulübe!”

“Tabii ki! İstersen seni kaydedebilirim!”

“Benim de böyle bir kartım olacak mı? Üzerinde adımın yazdığı bir üyelik kartı!”

“Kabul edildi!” dedi Amy.

“Vay canına,” dedi Judy. “Ben bunu daha önce nasıl duymadım?”

“Ah, ben çok gezdim,” dedi Amy. “Çok gezen bilir!” Kendi esprisine güldü.

“Kulüpte neler yapıyorsunuz?” diye sordu Judy.

“Aslında genellikle bu kartı taşımaktan başka bir şey yapmıyorsun. Ama istersen kulüpteki insanlarla da yazışabilirsin.

Bazen sana yanıt veriyorlar ve kartpostal yolluyorlar. Böylece başka bir ülkeden pul ve benzeri şeyler de edinmiş oluyorsun.”

“Vay!”

“Bence de. Dünyanın her yerinden kartpostallar alıyorum. Bak göstereyim... Nancy Clansy, Newton Hooton ve Sing Ling. Bir de şu var. Newark’lı Mark Clark van Ark! Amerikalı, New Jersey’den.”

“İnanmıyorum!”

“Hah hah. Adı Atakan Afakan olan birinden bile bir kartpostal aldım.”

“Böyle bir ismi olsa, insana afakanlar basar.”

“Bence o isim kesin şakaydı. En hoşuma giden de Chip Dippe oldu.”

“Patates cipsi ve dip sos gibi mi?”

“Aynen.” Judy ile Amy gülmekten yerlere yattı.

“Ben de istiyorum!” dedi Judy. “Ben de bu kulübe ye olmak istiyorum!”

“Harika!” dedi Amy. “Cumartesi günü bize gelmek ister misin? yeliğini ve diğer işlemleri yaparız.”

“Anneme sormalıyım. Para ödemem gerekiyor mu?” diye sordu Judy.

“Hayır, bedava,” dedi Amy.

“Para mara gerekmiyor yani,” dedi Judy.

“Hayır mayır!” dedi Amy.

“Olur molur!” dedi Judy. İkiisi birlikte güldü.

Amy Namey hem çok zekiydi hem de komikti. Gözlükleri, ift saati ve kulağına

iliştirdiği kalemiyle çok ciddi, önemli biri gibi görünüyordu.

İsmi kafiyeliydi. Dünya çapında çok havalı bir kulübün yesi idi. Bay Todd'dan çok gizli bir atlatma haber almıştı.

Amy Namey, birinin iyi bir düşmandan en iyi arkadaşa dönüşmesi için gereken her şeye sahipti.

Küplere Binenler Kulübü

Ertesi gün okula gitmeden önce Judy, en üst çekmecesini didik didik edip mor renkli eski saatini buldu. Hala çalışıyordu! Hemen onu kırmızı çizgili yeni saatinin yanına taktı.

Etrafına bakınıp bir klasör aradı ama bulamadı. Üstünde aksisuratresimleri olan, çok sevgili HOMURDANAN kurşunkalemini kulağının arkasına ilıstirdi ve okula gitti.

“Saçında bir kalem var,” dedi Rocky.

“Biliyorum, ben koydum,” dedi Judy.

“Amy Namey, gazetesini çıkarmasına yardım edebileceğimi söyledi. İyi bir muhabir her zaman hazırda bir kalem bulundurmalı.”

“Neden iki saat taktın peki?” diye sordu Frank.

“Zamanı daha net söyleyebilmek için,” dedi Judy, *Kırmızı Başlıklı Kız*’daki kurt sesiyle.

“Doğruyu söyle,” dedi Frank.

“Amy Namey’nin kolundaki saatlerden biri normal saati gösteriyor, diğeri de Fransa saatini. Tıpkı gözü pek muhabir Nellie Bly gibi. Amy diyor ki, Nellie Bly mutlaka yaşadığı şehre ayarlı bir saat

takarmış. Diğerini de gittiği ülkeye göre, İngiltere, İtalya ya da Fransa'nın saatine ayarlarmış."

"Her neyse," dedi Rocky.

"Amy'nin diğer saati neden Fransa'ya göre ayarlıymış o zaman?" diye sordu Frank.

"Bilmiyorum," dedi Judy. "Bu haberin peşine düşmeliyim belki de." Kulağının arkasındaki kalemi alıp kendine bir not yazdı. Gerçek bir muhabirin yapacağı gibi. "Sadece Bay Todd'un bildiği çok gizli bir haberi açıklamak için sabah teneffüsünden sonra bizim sınıfa geldiğinde ona sorabilirim."

"Dur bir dakika. Buraya mı gelecek? Bay Todd'un sınıfına mı?" diye sordu Rocky.

“Bizim sınıfa geçmeyecek, değil mi?” diye sordu Frank.

“Hayır. Çok önemli bir haber verecek sadece.”

“Nereden biliyorsun?” diye sordu Rocky.

“Biliyorum işte,” dedi Judy. “Ya da belki de *yeni kulübümüz için onun evine gittiğim*de sorabilirim.”

“Ne yeni kulübü?” diye sordu Rocky.

“Ne yeni kulübü?” diye sordu Frank.

“Benim Adım Bir Şiir Kulübü,” dedi Judy.

“Biz de o kulübe katılabilir miyiz?” diye sordu Frank.

“Bu sadece isimleri kafiyeli olan kişilerin kabul edildiği, *dünya çapında* bir kulüp. Judy Moody gibi. Amy Namey gibi. Ama

Frank, Pearl'le, Rocky de Zang'le kafiyeli değil."

"Ama bu haksızlık," dedi Rocky. "Adlarımızın kafiyeli olmaması bizim hatamız değil ki."

"Kuralları ben koymuyorum ki," dedi Judy.

"Tamam," dedi Frank. "Ama cumartesi sabahı Kurbağa işi Kulübü'nde bizim de toplantımız var Judy. Oraya gelmen gerek. O kafiyeli isimli kızın evine gidemezsin."

"Neden? Ne toplantısı?" diye sordu Judy.

"Stink sana söylemedi mi? Kurbağa işi Kulübü'nde o gün çok büyük, çok önemli bir toplantımız var," dedi Frank.

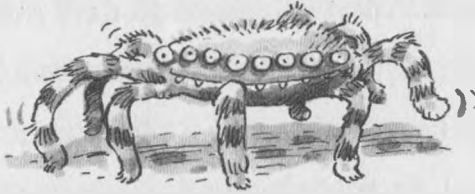
"Çok önemli konu ne peki?"

“Kurbış’i evcil hayvanlar dükkanında düzenlenen yarışmaya sokmak istiyoruz. Pati ve Pisi’de. Ödül olarak bir tarantula veriyorlar.”

“Size bunu Stink mi söyledi?” diye sordu Judy.

“Hı hı.”

“Trudy adında dişi bir tarantula,” diye ekledi Frank. “Renkli bir tarantula. Turuncu çizgileri var.”

“Sekiz gözü ve sekiz bacağı var. Üstelik hırsızları evden uzak tutuyormuş,” dedi Rocky.

“Hırsız mı? Etrafta hiç hırsız yok ki.”

“Sen öyle san. *Arkadaş* hırsızlarına ne demeli?” dedi Rocky. “Belki Matmazel İsmi Lazım Değil gibi arkadaş hırsızlarını uzaklaştırmaya da yarar.”

“Üzgünüm. Ama benim o gün diğer kulübe gitmem gerek. Amy Namey diyor...”

“Amy Namey aşağı, Amy Namey yukarı. Başka bir şeyden bahsettiğin yok,” dedi Rocky.

“Bence Amy çok salak,” dedi Frank.

“Hah, işte! Amy Namey ona böyle diyeceğinizi söylemişti,” dedi Judy.

Rocky, Frank’e baktı. Frank de Rocky’ye baktı. Aynı anda omuz silktiler.

“Sizin derdiniz ne?” dedi Judy. “Dün ona bayılmıştınız.”

“Evet, ve dn sen onu hiç sevmemiştin,” dedi Rocky.

“Hem de kafiyeli bir adı var diye,” dedi Frank. “Seninle EN ÖNCE biz arkadaşlık. Hem de Matmazel Yeni Kulüp yesi ortaya çıkmadan çok önceden beri.”

“Evet. Kafiyeli Amy geldi ve bizi anında unuttun,” dedi Rocky.

“Bahse girerim, Kurbiş onun üzerine işini yapmamıştır,” dedi Frank. “O yüzden o da bizim kulbmze ye olamaz. Asla.”

“şişt! Geliyor!” dedi Judy.

“*Bonjour!*” diye seslendi Amy Namey. “Fransızcada *merhaba* demek.”

“Her neyse,” dedi Rocky.

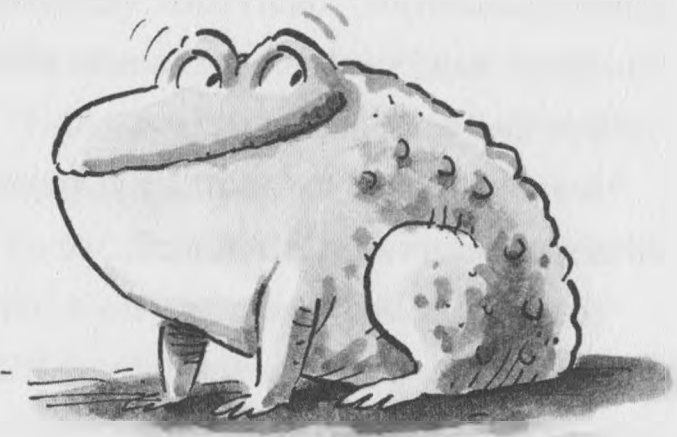
“Hey, sana bir soru sorabilir miyiz?” dedi Frank.

“Sorun bakalım,” dedi Amy. “Ama acele edin. Sınıfınıza bir rapor sunmam gerekiyor.”

“Bir kurbağa hiç eline çışını yaptı mı?” diye sordu Rocky.

“Ne? HAYIR!” diye bağırdı Amy.

“Gördün mü?” dedi Rocky ve Frank, Judy’ye.

Nellie Bitti

“Çocuklar!” diye sınıfa seslendi Bay Todd ve ışığı açıp kapadı. “Teneffüs bitti. Herkes otursun. Bugün özel bir konuğumuz var ve bizimle bazı özel bilgiler paylaşacak.”

“Yine Bayan Pastel Boya mı geldi?” diye sordu öğrencilerden biri.

“Ziyaretçi şu mu?” diye sordu Bradley, Amy Namey’yi işaret ederek. “O bir öğrenci. Bayan Valentine’ın sınıfından.”

“Çocuklar, Amy Namey ile tanışmanızı istiyorum,” dedi Bay Todd. Öğrencilerden bazıları kızın adını duyunca kıkırdadı.

Judy oturduğu yerden ok gibi fırladı. “Ben onu zaten tanıyorum!” dedi. “Hem de üç ortak noktamız var. Birincisi, adı kafiyeli, tıpkı Judy Moody gibi. İkincisi, o da kadın muhabir Nellie Bly’a bayılıyor, tıpkı benim ilk kadın doktor Elizabeth Blackwell’e bayıldığım gibi. Üçüncüsü de, o da benim gibi ÇÇÇ koleksiyonu yapıyor.”

“Çok teşekkürler Judy. Ben de tam aranızdan bazılarının Amy Namey’yi Bayan Valentine’in sınıfı 3V’den tanıyor olabileceğini söyleyecektim.”

“Biz onunla aynı sokakta oturuyoruz,” dedi Alison S., Bay Todd’a.

“Şu renkli gözlük çerçevelerin daha önce dikkatimi çekmişti,” dedi Jessica Finch.

“Hastane gezimizde sen de var mıydın?” diye sordu Samantha.

“Neden sürekli o mavi ekose eteği giyiyorsun?” diye sordu Rocky.

“O plastik ekmek torbasının içinde ne var?” diye sordu Frank.

“Çocuklar, Amy’nin de konuşmasına fırsat verelim,” dedi Bay Todd. “Bize yetmiş iki günde tüm dünyayı dolaşan kadın muhabir Nellie Bly’ı anlatacak.”

“*Seksen Günde Devri Alem* filmini izleyen var mı?” diye sordu Amy. Sadece birkaç parmak kalktı.

“Nellie Bly bir kadın muhabirdi,” diye devam etti Amy. “Gazete haberleri

hazırlıyordu. Sonra Bay Fogg'la ilgili kitabı okudu. Fogg, dünyayı seksen günde dolaşan hayal ürünü bir kahramandı. Nellie bu rekoru gerçek birinin kırmamasının hoş olabileceğini düşündü. Çalıştığı gazete de onu dünyayı dolaşmakla görevlendirdi. Başka bir muhabir bunu öğrendi ve onun önüne geçmeye çalıştı. Ama yarışı Nellie kazandı. Yetmiş iki gün, altı saat, on bir dakika ve on dört saniyede dünyayı dolaştı.”

Amy Namey, Bay Todd'a baktı.

“Gerçekten çok iyi gidiyorsun,” dedi Bay Todd.

“Ben de bir gün Nellie Bly gibi muhabir olmak ve dünyayı dolaşmak istiyorum,” dedi Amy.

“Bize Nellie Bly’in bu yolculuğa nasıl hazırlandığını anlatır mısınız?” dedi Bay Todd.

“Dünyayı dolaşmak için üç günde hazırlanması gerekiyordu ve yanına ancak ekmek torbası kadar bir çanta alabilirdi.” Amy elindeki ekmek torbasını kaldırdı.

“Bir düşünün çocuklar,” dedi Bay Todd. “Dünyayı dolaşmanız gerekiyor ve yanınıza ancak bu torbaya sığacak kadar eşya alabiliyorsunuz. Yanınıza öncelikle ne alırdınız? Jessica senden başlayalım.”

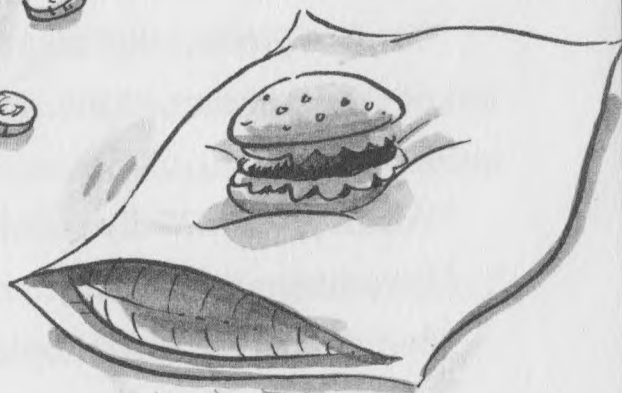
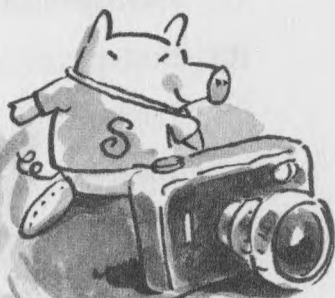
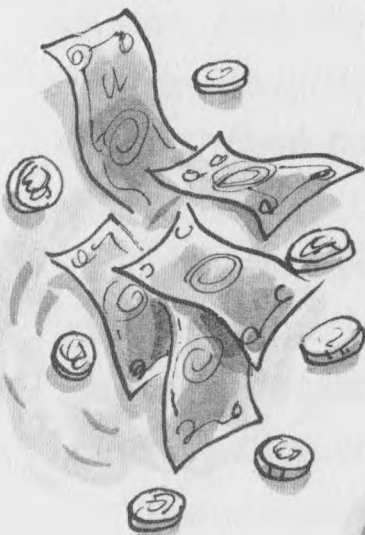
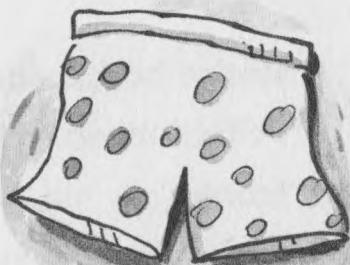
“Kamera.”

“Judy?”

“Asık suratlı HOMURDANAN kalemim.”

“Bradley?”

“Temiz iç çamaşırı.” Herkes güldü.

“Jessica başka ne alırdın?”

“Pelüş domuzum Hımhım’ı.”

“Frank?”

“Bir hamburger ve yastığım.”

“Yastığın bu torbaya sığmaz ki,” dedi Bradley.

“Rocky?”

“Ben o torbayı ağzına kadar parayla doldururdum!”

“Amy, torbanın içinde neler olduğunu bize gösterir misin?”

“Bunlar Nellie Bly’in yanına aldığı birkaç şey. Sabun, iğne iplik, pijama, terlik.”

“Yastık yok mu?” diye sordu Frank.

“İç çamaşırı,” dedi Amy.

“Ben demiştim!” diye haykırdı Bradley.

“Mürekkep, dolmakalem, kurşunkalem.”

“Bunu ben söyledim!” dedi Judy.

“Üç şapka, sadece bir fincan ve de yağmurluk...”

“Sığmaz ki!” diye haykırdı herkes bir ağızdan. Amy küçük torbayı açınca torba bir yağmurluğa dönüştü.

“Vay!” Herkes şaşkın sesler çıkardı.

“Bir de uğurlu başparmağı yüzüğünü.”

Şu işe bak, diye düşündü Judy. Uğurlu yüzük! Uğurlu başparmağı yüzüğü de neredeyse ruh yüzüğü kadar iyiydi.

“Peki ya para?” diye sordu Rocky.

“Boynuna astığı küçük kesenin içine koydu.”

“Peki ya kıyafet ve diğer gerekli eşyalar?” diye sordu Jessica Finch.

“Yolculuk boyunca sadece tek bir elbise giydi. Mavi ekose bir elbise. Bu etek gibi.” Amy Namey eteğini işaret etti.

“Peki o çubuk ne için?” diye sordu öğrencilerden biri. “Neden yanına bir çubuk almış?”

“Yemen adlı ülkede dişlerini bu çubukla fırçalaması gerekecekti de ondan.”

“Yemeyen diye de bir ülke var mı?” dedi Frank gülerek.

“Deve ve fil üstünde yolculuk eden insanlar gördü ve yolculuğunun yarısında da McGinty diye bir maymunu yanına aldı, yola onunla devam etti.”

“Amy, bize dünya kürenden Nellie Bly’ın rotasını gösterir misin?” diye rica etti Bay Todd.

“Olur. Bu sabah bir küre yaptım. Hala biraz ıslak.” Kağıt hamurundan kocaman, yapış yapış bir top çıkardı. “Başlama noktası tam şurası. Hoboken.”

“Orası neresi ki?”

“Hoboken, Amerika’da,” dedi Amy. “Nellie Bly oradan İngiltere’ye, Fransa’ya, İtalya’ya gitti. Sonra Afrika’daki Mısır’a.” Bly’ın izlediği yol siyah kalemle işaretliydi. Amy parmağıyla rotayı takip etti.

“Biri bunu tutmama yardım edebilir mi?” diye sordu Amy.

“Ben ederim!” dedi Frank.

“Ben de,” dedi Rocky.

Judy Moody kulaklarına inanamadı. Daha on dakika önce Frank ve Rocky, Amy’yi hırsızlıkla suçluyordu.

Arkadaş hırsızı olmakla. Şimdi ona yardım ediyorlardı.

Frank kağıt hamurunu tuttu. “Şu Yemeyen’lerin ülkesi hangisiydi?” diye sordu.

“Ben görüyorum,” dedi Rocky. İlan panosuna gidip bir raptiye aldı. “Tam şurada, Kızıldeniz’de.” Ardından raptiyei Yemen’in üzerine ilıstırdı.

PAT!

Patlama sesi herkesi yerinden sıçrattı. Frank geri çekildi. Kağıt hamurun içindeki balon patlamıştı! Kürenin içindeki bütün hava bir vızıltı sesiyle boşaldı ve küre söndü.

Frank, Rocky’ye baktı.

Rocky, Frank’e baktı.

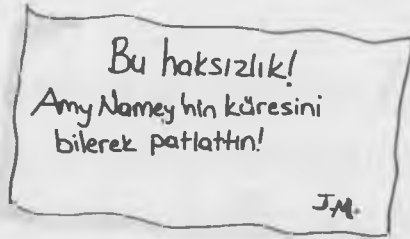
“Dünya patladı!” dedi Rocky ve bütün sınıf gülmeye başladı.

Amy Namey, 3T sınıfının karşısında elinde eciş bücüş olmuş küresiyle kalakaldı. Yapış yapış, puf puf akışkanla.

“Nellie bitti!” dedi Amy ve sınıftan çıkıp gitti.

Hoppaaa, Taran tula

Judy, Frank'e bir not uzattı, Frank de onu Rocky'ye uzattı.

Rocky, Frank'e bir not uzattı, Frank de onu Judy'ye uzattı.

Judy tam yeni bir not göndermeye hazırlanıyordu ki Bay Todd sınıfa önemli haberi verme vaktinin geldiğini söyledi. Judy kalem gibi dimdik oturdu.

Bay Todd tahtaya bir harita çiziyordu. Judy önemli haberin bir harita olmamasını ümit etti.

“Çocuklar, coğrafya dersi için yepyeni bir yöntem uygulamaya başlıyoruz,” dedi Bay Todd. “3T sınıfı sekiz günde dünyayı dolaşacak!”

“Ha? Ne?” diye sordu herkes.

“Bayan Valentine’ın sınıfıyla birlikte çalışacağız...”

“Yaşasın!” diye bağırdı Judy. “Amy Namey’nin sınıfı.” Rocky ile Frank kaşlarını çatarak ona baktı.

“Büyük bir harita yapacağız ve sınıflar arasındaki koridora bu haritayı asacağız. Sonra da dünyayı dolaşan ilk kadın muhabir Nellie Bly’ın rotasını izleyeceğiz. Ziyaret ettiği ülkeleri sırayla inceleyeceğiz.”

“İtalya’ya gitti mi?” diye sordu Rocky.
“Benim büyükannem oralı.”

“Evet,” dedi Bay Todd.

“Disneyland’e gitmiş mi?” diye sordu Bradley.

Bay Todd kıs kıs güldü.

“Korkarım, hayır.”

Bay Todd tahtaya on bir ülke adı yazdı.

“K  k gruplara ayrılacağız ve her grup bir ülkeyi alacak. İşte size, her bir ülkeyle ilgili inceleyebileceğiniz birkaç ipucu.”

Bay Todd tahtayı işaret etti:

ABD

INGILTERE

FRANSA

MISIR

YEMEN

SRI LANKA

MALEZYA

SINGAPUR

CIN

JAPONYA

ITALYA

A) Bayrağı

B) Seçtiğiniz ülkenin geleneksel yemeği

C) Seçtiğiniz ülkede "Merhaba" ve "Hoşça kal" nasıl deniyor ya da bu dilde 10'a kadar nasıl sayılıyor?

D) Bu ülkeden çıkmış oyunlar

"Dünyayı dolaşmak için sekiz günümüz var. Bu yüzden elimizi çabuk tutmalıyız. Öğrenecek ve yapacak çok işimiz var."

"O ülkeye ait gerçek bir şeyler getirebilir miyiz?" diye sordu Jessica Finch. "Bende bir düzine Rus bebeği var. Onları okula getireyim mi?"

"Üzgünüm ama Rusya inceleyeceğimiz ülkelerden biri değil," dedi Bay Todd.

“Bende İtalyan parası var,” dedi Rocky.
“Bir de *carbone dolce* var. Kömür gibi görünen bir şeker.”

“Aaa, bizde Londra çayı var,” dedi Judy.
“Yani İngiltere’den. Bir de yatak odamda büyükannemin Almanya’dan getirdiği guguklu saat var.”

“Bunların hepsi de çok güzel fikirler,” dedi Bay Todd. “Ama isterseniz önce, hangi ülkeler üzerinde çalışacağınızı öğrenelim.”

“Büyük haber bu muydu?” diye sordu Frank. “Coğrafya mı?”

“Evet,” dedi Bay Todd. “Ama en güzel kısmını daha söylemedim. Dünya turuna bir film izleyerek başlayacağız.”

“Film mi? Hangi film peki?” diye sordu öğrencilerden biri.

“Okulda film mi izleyeceğiz yani?” diye sordu Frank.

“Işıkları söndürüp patlamış mısır da yiyecek miyiz?” diye sordu Jessica Finch.

“Bakalım, nasıl olacak göreceğiz,” dedi Bay Todd. “Filmin adı *Seksen Günde Devri Alem!*”

“Yaşasın!” diye bağırdı herkes.

O öğleden sonra 3T sınıfı birlikte, Bayan Valentine’ın sınıfına gitti ve film izledi. Judy yerde, Amy Namey’nin yanına oturdu. Mısır yediler ve birlikte Bay Fogg’un maceralarına çok güldüler. Bay Fogg dünya turunu seksen günde tamamlamak için zamanla yarışıyor ve bazı yaşlı adamlar ona “kuş beyinli” deyip duruyordu!

Judy filminden sonra diğer arkadaşlarıyla birlikte sınıfına döndü. Judy, Rocky, Frank ve Jessica bir grup oluşturdu. Projeleri için İtalya'yı seçtiler. Sonra İtalya'yla ilgili kitaplara bakmak için kütüphaneye gittiler.

“Neden her yer kırmızı, beyaz ve yeşil?” diye sordu Rocky.

“Noel cini mi?” diye sordu Jessica.

“Yeşil biberli pizza mı?” diye sordu Frank.

“Hayır! İtalya bayrağı,” dedi Rocky.

“Hey, bu çok komik!” dedi Judy. “Böyle bir şakayla başlayabiliriz.”

“Kırmızı, beyaz ve yeşil giyiniriz,” dedi Jessica.

“Evet!” dedi Judy. “Ben çılgın kıyafetler giymeye bayılırım!”

“Tamam,” dedi Rocky ve Frank.

“Kesinlikle bir pizza da almalıyız,” dedi Rocky.

“Evet, pizza!” dedi Frank.

“Farklı bir şey düşünelim bence,” dedi Judy. “Herkes pizzayı zaten biliyor.”

“Biliyorlarsa ne olmuş? Pizza en güzeli!” dedi Rocky. “Pizzasız İtalya, Moody’siz Judy’ye benzer!”

“Pizza Dil Bilgisi testine ne dersiniz?” diye sordu Jessica Finch. “Pizza malzemelerinin isimlerinin nasıl yazıldığını sorabiliriz. PEPPERONİ gibi.”

“Sen de başlama!” dedi Judy.

“Pizza malzemeleri dışında kelimeler de bulabiliriz,” dedi Jessica. “Spagetti, parmesan peyniri ve Pinokyo gibi.”

“Ama bu testten herkes akar,” diye itiraz etti Rocky.

“Eğik Pisa Kulesi yapabiliriz!” dedi Frank.

“Nasıl yapacağız?” diye sordu Judy.

“Pizza masalarından! Sen topluyorsun ya,” dedi Frank.

“Evet, hepsini birbirine yapıştırıp kule yaparız,” dedi Rocky.

“Hayatta olmaz!” dedi Judy. “Tüm koleksiyonumu yapıştırıcıya bulamanıza izin verecek değilim. Amma yapıştırıcı meraklısısınız.”

“Hiç de yapıştırıcı meraklısı değiliz,” dedi Rocky. “Sadece pizza meraklısıyız.”

“Sizin kafanızın içinde beyin yerine pizza olabilir mi acaba?” dedi Judy.

“O zaman, içinde pizza olmayan senin kafanda ne var, bize onu söyle,” dedi Rocky.

Judy insanların daire olmuş dans ettiği bir resmi gösterdi. “Bunu yapabiliriz. Tarantel-la dansı.”

“Ben dans etmeyi bilmem,” dedi Rocky.

“Özellikle de tarantula dansını,” dedi Frank.

Bay Todd onların masasının yanından geçerken resmi gördü. “İtalya’ya özgü bir dans çok güzel bir fikir,” dedi. “*Bella Tarantella*.”

“Gördünüz mü?” diye sırıttı Judy. “Çok güzel fikirmiş.”

“Biraz çalışmanız gerekecek,” dedi Bay Todd. “Ama havasına gireceğinizden eminim.”

“Büyükanнемde bu dansın müziği var,” dedi Rocky.

“O zaman Rocky'lere gidelim,” dedi Judy. “Cumartesi gününe ne dersiniz?”

“Olmaz!” dedi Rocky. “Frank'le Pati ve Pisi'ye gideceğiz. *Bazılarımız gelmese de.*” Rocky gözlerini kısarak Judy'ye baktı.

“Yani öğleden sonra demek istedim,” dedi Judy. “O saate kadar Amy'lerden dönerim.”

“Cumartesi günü bana da uyar,” dedi Jessica. “Çok eğlenceli olacak.”

“Bilemiyorum,” dedi Frank. “Ben sadece birinci sınıftaki Bahar Bayramı şenliğinde dans etmişim. Kağıt şeritlere dolanmışım ve sonunda insandan bir şekerkamışına benzemişim.”

“Şekerkamışına benzemeyeceksin. Söz veriyoruz,” dedi Judy.

“O halde cumartesi günü saat ikide bizde toplanmaya ne diyorsunuz?” dedi Rocky.

“Hadi, çok eğleneceğiz!” diye dirsek attı Judy, Frank’e.

“Evet. Eğer sekiz ayaklı bir örümceksen kesin eğlenirsin,” dedi Frank.

KoKarca Fırt-ellino

Babası cumartesi sabahı Judy'yi Amy'lere götürmeyi kabul etti. Judy iki saatini de taktığından emin olmak için koluna baktı. Mor saati yaşadığı yere, Virginia saatine ayarlanmıştı. Kırmızı şeritli saati ise İtalya saatini gösteriyordu. Kadın muhabir Nellie Bly gibi uğurlu bir başparmak yüzüğüne sahip olmak için de ruh yüzüğünü başparmağına taktı. "*Ciao, mamma! Ciao, Stink!*" dedi.

“Niye sürekli *çağv* deyip duruyorsun?”
diye sordu Stink. “Çağ falan mı atlıyoruz?”

“Üf Stink, saçmalama,” dedi Judy.
“Sekiz Günde Devri Alem okul projesi için
İtalyanca kelimeler öğreniyorum.”

“Sekiz Günde Aileni Çıldırt projenden
bahsediyor olmayasın?” diye sordu Stink.
Annesiyle babası kahkahalarla güldü.

“HAYIR!” dedi Judy.

“Çağv ne demek? Merhaba mı, hoşça kal mı?” diye sordu Stink.

“İKİSİ DE!” dedi Judy.

“Ama bu tuhaf,” dedi Stink. “İtalya’da *merhaba* demek *hoşça kal* demek mi? Ne ülke ama!”

“*Ciao, bambino,*” dedi Judy, Stink’e.

“*Bambino* mu? Onun ‘bebek’ demek olduğunu biliyorum,” dedi Stink. “Ben bebek değilim!”

“Tamam, o halde *ciao, fratellino.*”

“O ne?”

“Küçük kardeş demek. Ah, hayır, yanlış söyledim. Hah, doğrusunu hatırladım. *Firtellino* olacaktı, sevgili kokarca kardeşim.”

“Hayır, hiç de değil.”

“Evet, öyle! Pardon, sî,” dedi Judy.

“Neden iki saat taktın?” diye sordu Stink.

“Hani bir elin nesi var iki elin sesi var derler ya.”

“Yani iki saat seni daha mı gürültücü yapıyor?”

“Üf, hayır,” dedi Judy. “Yani, iki saat bir saatten iyidir anlamında.”

“Tamam, neyse,” dedi Stink. “Sahi sen nereye gidiyorsun ki?”

“Amy Namey’nin evine.”

“Kurbağa Çişi Kulübü ne olacak peki? Bugün Kurbiş, Pati ve Pisi’de yarışacak. Belki bir tarantula kazanırım.”

“*Buona fortuna*,” dedi Judy.

“Turnanın ne ilgisi var şimdi?”

“İlgisi yok. *İyi şanslar* demek,” dedi Judy. “İtalyancada *yolumdan çekil* nasıl denir bilmiyorum ne yazık ki.”

“Ama sen hep Kurbiş’in sadece bana değil KÇ Kulübü’ne ait olduğunu söylemez miydin? O zaman oraya hepimiz gitmeliyiz. Hep birlikte. Kulüp bu demek değil mi?”

“Stink, anlamıyor musun? Benim artık yeni bir kulübüm var. Üstelik bugün resmi ve gerçek üyelik kartımı alacağım.”

“Ne kulübü? Ben de katılabilir miyim? Ben de resmi bir üyelik kartı istiyorum.”

“Benim Adım Bir Şiir Kulübü, Stink. Üzgünüm, bu kulübe sadece ismi kafiyeli olanlar üye olabiliyor. Yani ismini Stink McFink gibi bir isme çevirmediğin sürece...”

“Tamam. Stink McFink de olabilirim,” dedi Stink.

“Yo, *firt-ellino*. Hayatta olmaz, Stink McYaramaz. İmkansız, Stink McArsız.” Judy arabaya doğru yürürken gülmekten kınılıyordu.

Zaman Karman Çorman

“Ciao!” dedi Judy, Amy’ye.

“*Bonjour!*” diye cevapladı Amy, Judy’yi. Amy’nin grubu Sekiz Günde Devri Alem projesinde Fransa’yı hazırlıyordu. “Uğurlu başparmağı yüzüğünü beğendim! Bende de bir tane var, bak.” Elini uzatıp yüzüğünü gösterdi.

“Tıpkısının aynısı!” dedi Judy.

“ÇÇÇ koleksiyonumu da görmek ister misin?” diye sordu Amy.

“Kabul edildi,” dedi Judy.

“Hadi gel.” Amy odasının arkasındaki komik şekilli kapıyı açtı. Kapı, merdiven altındaki ufak bir odaya açılıyordu. “Eğil, yoksa kafanı çarparsın,” dedi Amy.

“Burada kim yaşıyor? Cüceler mi?”

“Burası benim gizli yerim,” dedi Amy. Duvarı işaret etti. Çiğnenmiş sakızlar, merdivenin arkasındaki, hiç kimsenin göremeyeceği duvara yapıştırılmıştı.

“Vay canına!” dedi Judy. “Kendi ÇÇÇ Duvarı’nı yapmışsın! California’daki gibi.”

“Şişt, sus,” dedi Amy. “Annemin fark etmesini istemiyorum.”

Judy dudaklarını fermuarlamış gibi yaptı. “Fermuarlı dudaklar!” dedi Amy ve ikisi birlikte buna güldü.

“Fermuar dudaklı oldum!” dedi Judy ve biraz daha güldüler.

“Üyelik kartını görmek ister misin?” diye sordu Amy. “Postayla gönderdiler.”

Amy kartı Judy’ye uzattı. Fazlasıyla resmi görünüyordu ve tıpkı Amy’ninki gibi onu da Hugh Blue imzalamıştı.

“Müthiş!” dedi Judy. “Sen nasıl plastikle kapladın?”

“Seloteyle!” dedi Amy. Daha da resmi görünsün diye Judy’nin kartını da seloteyle kapladılar.

“Bak, başka şeyler de geldi,” dedi Amy.

Judy çantanın içinden diğer eşyaları çıkardı. Yaka kartı, Benim Adım Bir Şiir Kulübü bisiklet etiketi, bütün dünyadaki kafiyeli isimlilerin listesi ve İsim Oyunu.

Judy ve Amy, İsim Oyunu oynadı. Judy arkadaşları Rocky, Frank ve Jessica ile kardeşi Stink'in isimlerine kafiyeli soyadlar uydurdu.

Rocky Emrivaki

Rocky Kroki

Frank Renk

Frank Denk

Jessica Meksika

Jessica Korsika

Stink Mink

Stink Fink

"Stink Fink hepsinden iyi," dedi Judy gülerek.

"Evet, haklısın," dedi Amy. "Şimdi de isimleri gerçekten kafiyeli insanlara bir şeyler yazmaya ne dersin?"

"MÜTHİŞ!" dedi Judy. Listeyi çıkardı. "Düşünsene," dedi. "Yakında benim adım da bu listede olacak. Judy Moody."

Amy, içi kağıt, kokulu kalem, kokulu silgi, boyama kalemi, etiket, damga ve yapıştırıcılarla dolu bir kutu çıkardı.

“Mavi yapıştırıcı!” dedi Judy heyecanla.

“Kendi kartpostallarımızı yapabiliriz,” dedi Amy. “Bazılarına bilgisayardan çıktı bile alabiliriz. Sonra da onları kulüpteki diğer insanlara göndeririz.”

“Tamam,” dedi Judy. “Ben Larry Derry Berry, Viola Gazola, Yankee Pankee ve Herman Sherman Berman’a göndermek istiyorum. Kulüpte gerçekten T. Hehe diye birinin olduğuna inanabiliyor musun? Gerçekten.”

“T. Hehe. Ne komik,” dedi Amy.

“Te he he!” dedi Amy ve Judy aynı anda. Kahkahalarla güldüler.

Amy listeye baktı. "Ben de Lance France, Roos Van Goos, Pinky Dinky ve Hong Kong'dan Wong Fong'a yazarım."

"Sonuncuyu uydurdun, değil mi?" dedi Judy.

"Yo. Bak, burada öyle yazıyor!" İkisi birden yine gülmekten yerlere yattı.

Judy ve Amy bütün sabah kartpostal yaptı. Judy eli yoruluncaya kadar kartların üzerine adresleri yazdı. "Bitti!" dedi.

"Ben henüz bitirmedim," dedi Amy. "Neden bir tane daha hazırlamıyorsun?"

"Olur. Nathaniel Daniel'a ne dersin? O da Amerikalı. San Luis Obispo, California."

"Bakayım!" dedi Amy. Listeye baktı. "Sakız Vadisi orada işte. Gerçek Sakız Duvarı."

“Gerçekten mi?” dedi Judy. “Hadi ona birkaç sakız gönderelim. Bakalım benim için yapıştırır mı? Böylece Sakız Duvarı’nda İKİMİZ de oluruz.”

“Süper olur!” dedi Amy.

“O zaman Kendi Sakızını Kendin Yap setini açalım,” dedi Judy. “İyi ki getirmişim. Denemek için sabırsızlanıyordum. Böylece

ona kendi yaptığımız sakızı gönderebiliriz. Annen izin verir mi?"

"Tabii ki," dedi Amy. "İşimiz bittikten sonra ortalığı toparladığımız sürece annem bir şey demez."

Judy ile Amy alt kattaki mutfağa indi. "Önce öğle yemeği yiyelim," dedi Amy. "Annem bize jambon ve peynirli sandviç hazırladı. Ben onları kesmeyi çok seviyorum. İşte böyle." Kızlar ellerine kalıpları alıp sandviçlere yıldız, kalp, futbol topu, balkabağı ve tavşan şekli verdi. Hatta Judy ABD haritası bile yaptı (ama Florida kısmı koptu).

Amy tabağı masaya götürdü. "Bunların hepsini milyon yıl geçse yiyemeyiz," dedi Judy.

“Hazırlaması yemesinden daha zevkli,” dedi Amy Namey. Dudaklarının üstünde süten bir bıyık oluşmuştu.

Yemekten sonra Judy hemen kırmızı saatine baktı. Sonra da mor saatine göz attı. Hangisi hangisiydi acaba? İki saat takmak insanın kafasını biraz karıştırabiliyordu. Ama her iki saate göre de henüz erkendi.

“Hemen gitmen mi gerekiyor?” diye sordu Amy.

“Hayır. Tarantella dansı için Rocky'lere gitmeme daha çok var,” dedi Judy. “Hadi başlayalım!” Kendi Sakızını Kendin Yap setini açıp içindeki torbayı çıkardı. “Bu sanırım özü. Buna çamsakızı deniyor. Yağmur ormanlarından geliyor.”

Toz ve yapışkan malzemeleri bir kaba boşalttılar. Sonra içindekileri mikrodalga fırında erittiler.

“Çırpıcıya ihtiyacım var,” dedi Judy.

Malzemeyi sırayla çırpıp karıştırdılar, tekrar çırpıp karıştırdılar. Pudralar uçuşup her tarafa yayıldı. Yapışkan madde kaşığa, sandalyeye ve masaya yapıştı.

“En eğlenceli kısmına geldik,” dedi Judy. Kocaman, yapışkan kütleyi pişirme kağıdına koydular.

“Ekmek gibi yoğurun diyor,” dedi Amy Namey.

“Hemen işe koyulalım!” dedi Judy. Her biri büyük bir kütle aldı.

“Dur! Bence saatlerimizi çıkarmalıyız,” dedi Amy. “Çok yapışkan bu!”

“Yapış kapış!” dedi Judy.

“Vıcık gıcık,” dedi Amy.

Judy saçını geriye attı, burnunu kaşdı.
Kütleden bir parçayı dizine düşürdü.

“Her tarafın sakız oldu!” dedi Amy.

“Senin de,” dedi Judy. “Her yeri çikletli
ikili!”

İkisi birlikte buna gülmekten katıldı.

“Şimdi en güzel tarafı,” dedi Judy.
“Aroma katacağız. Ama sadece iki çeşit
vermişler. Naneli ve karışık meyveli.”

“Biz de kendimiz yaparız,” dedi Amy.

“Nasıl?”

Amy dolaba baktı.

“Fıstık ezmeli sakıza ne dersin? Turşulu
olur mu?”

“Hiç sanmıyorum!” dedi Judy.

Amy baharat rafına baktı. "Tarçınlı sakız nasıl? Vanilyalı sakız? Ya da şeker parçacıklı?"

"Olur," dedi Judy. "Neden olmasın?"

Amy buzdolabına baktı. "Ketçaplı sakız? Ya da hardallı? Tonbalıklı?"

"Buldum!" dedi Judy.

"Ketçaplı sakız mı? Iyy!"

"Hayır!" dedi Judy. "Tonbalıklı sakız." Kütlelerden birinin içine biraz tonbalığı karıştırdı. "Eve götürürüm ve Stink'e şaka yaparım. Asla anlamayacak. Adına da tonlu balonlu derim."

"Tonlu balonlu mu?" diye sordu Amy şaşkınca.

"Kesinlikle!" dedi Judy. "Stink'e tonlu balonlu oyunu oynayacağım!"

Judy ve Amy sakız düzleşene kadar onu evirip çevirdiler, sıkıp çektiler. Sonra üzerine şeker parçacıkları döküp böldüler.

“Hadi tadına bakalım,” dedi Judy.

“Tonlu balonlunun tadına bakmayalım ama,” dedi Amy.

Judy bir, iki, üç parça şekerli sakızı ağzına attı. Sakız dişlerine yapıştı. Diline yapıştı. Damağına da yapıştı.

“Çok yayışkan,” dedi Judy.

“Yayışkan mı?” diye sordu Amy.

“Yayışkan yapışkan,” dedi Judy Moody.
“Kendimi bir kavanoz dolusu fıstık ezmesi yiyen bir su aygırı gibi hissediyorum!”

Amy de bir, iki, üç parça şekerli sakızı ağzına attı. Judy Moody ve Amy Namey sakız çiğneyip balon şişirdi. Ardından

ağızlarına yeni sakızlar attılar, ta ki Judy'nin babası onu almaya gelinceye kadar.

O, Judy Moody, yol boyunca naneli şeker parçacıklı sakızını çiğnedi, tonlu balonlu sakızı ağzına koymadı.

Tonlu Balonlu Oyunu

“Ciao! Ben geldim!” diye seslendi Judy kapıya yaklaşırken. Stink basamakları pat pat inerek alt kata geldi. Judy’yi görünce ağzı iki karış açık kaldı.

“Böcek mi yakalamaya çalışıyorsun, Stink?” dedi Judy. “Ağzın neden açık?”

Stink gülerek onu işaret etti. Judy’nin saçına, burnuna, pantolonuna, paltosuna sakız bulaşmıştı.

“Ne oldu sana böyle?” diye sordu Stink.
“Katil Sakız Topu mu saldırdı?”

“Ne kadar da komik ve şakacısın, Stink!
Amy’lerde, Kendi Sakızını Kendin Yap
setiyle sakız yaptık. Çok eğlenceliydi.”

“Yaa, hani beraber yapacaktık?”

“Ama senin için özel bir sakız da yaptım.
Kendi çok gizli sakız tarifimle.” Judy paket
kağıdını açıp sakızı Stink’e gösterdi.

Stink pembe, kahverengi, gri, yeşil
sakızlara baktı. “Ööğk! Ben o eciş bücüş
şeyleri istemem!”

“Seninki şu gri olanı,” dedi Judy.

Stink gri sakızı solucan tutar gibi tuttu.

“Bir dene. Tonlu balonlu,” dedi Judy.
“Seveceğine eminim!” Judy kendi ağzındaki
sakızı balon yaptı.

Stink sakızı ağzına götürdü. Diliyle çevirdi. Çiğnemeye başladı. Bir kez çiğnedi, iki kez çiğnedi...

“Bööğk!” dedi Stink dilini çıkartarak. “Gerçekten iğrençmiş. Ne bu? Üstelik kötü kokuyor.”

“Tonlu balonlu dedim ya,” dedi Judy.
“Anlamadın mı? Tonbalıklı sakız!”

“PÖH!” dedi Stink ve sakızı odanın diğer ucuna fırlattı. Fare hemen sakıza atıldı.

“Çok ayıp!” dedi Judy.

“Stink,” dedi babası, “çabuk o sakızı al ve çöpe at.”

“Judy’ye hiç kızmayacak mısın? Bana tonbalıklı sakız çiğnetti!” dedi Stink.

“Yaşayacaksın, korkma,” dedi babası.

“Belki içinde örümcek yumurtası da vardır!”

“Örümcek yumurtası da nereden çıktı?” dedi Judy.

“Benden,” dedi babası. “Benim hatam. Stink’e, çocukluğumuzda sakızın içinde örümcek yumurtası olduğuna dair bazı

söylentiler duyduğumuzu anlatmıştım,” diye açıkladı. “Buyüzdensakızçığnemekten korkardık.”

“Çok tuhafmış!” dedi Judy.

“Örümcek demişken, bil bakalım Pati ve Pisi’de ne kazandım!” dedi Stink.

“Yani yarışı Kurbiş mi kazandı?”

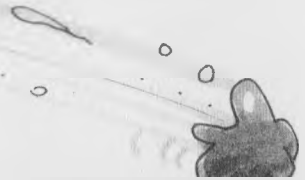
“Pek sayılmaz.” Stink içinde iğrenç bir örümcek derisi olan sandviç kağıdını gösterdi. “Derisi düşmüş örümcek.”

“Küsmüş örümcek mi?” diye sordu Judy.

“Ne saçma!”

“Düş-müş, dedim. Sadece derisi kalmış. Örümceklerin iskeleti dışarıdadır ve deri değiştirirler. Yani eski derilerini atıp yeni deri üretirler.”

“Müthiş,” dedi Judy, paketi inceleyerek.

“Yarış başladığında Kurbiş bir tek kez bile zıplamadı. Bu yüzden tarantulayı kazanan çocuk bunu bana verdi. Sanırım bana acıdı.”

“Tarantula!” diye haykırdı Judy. “Olamaz! Amy’lerde Benim Adım Bir Şiir Kulübü’ne daldım ve sonra da sana tonlu balonlu oyunu oynayayım derken dansı unuttum. Tarantula dansı yapacaktık. Yani tarantella. Şimdi hatırladım.”

“İşte sana bir atlatma haber,” dedi Stink. “Arkadaşların seninle konuşmuyor.

Bunu sana söylememi istediler. Rocky aradı. Frank de aradı. Sonra Rocky tekrar aradı. Hatta bir de Şu Jessica Finch denen kız aradı.”

“Stink! Neden daha önce söylemedin? Ne dediler?”

“Gitmediğın için sana çok kızmışlar ve onlara bir milyon bile versen artık seninle o örümcek dansını yapmayacaklarını söylediler.”

“Sanırım işler gerçekten karışmış Judy,” dedi annesi. “Okul projesi için Rocky ve diğerk arkadaşlarınla çalışman gerektiğihalde sen Amy ile mi beraberdin?”

“İsteyerek olmadı anne. Ama şimdi bana çok kızmışlar. Bir daha asla benimle konuşmayacaklar.”

“Merak etme, tatlım, nasılsa düzelir,” dedi annesi. “Herkes hata yapabilir,”

“Yeni arkadaşın Amy ile gerçekten çok güzel vakit geçirdiğinin farkındayız,” dedi babası. “Ama eski arkadaşlarını da unutmamalısın.”

“Ya bana gerçekten çok kızdılarsa ne yapacağım?” dedi Judy. “Onlara ne diyeceğim?”

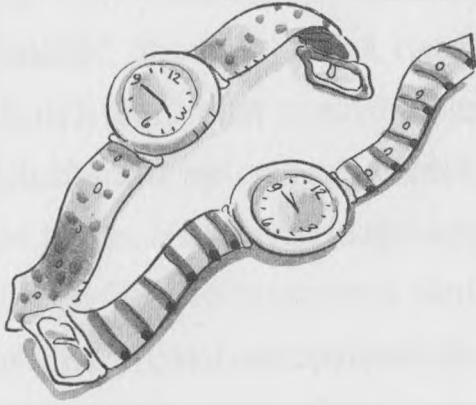
“Dürüst olman yeter,” dedi annesi. “Zamanın nasıl geçtiğini anlamadığını söyle.”

“Ya da Tonlu Balonlu Canavar’ın beynini çaldığını söyle,” dedi Stink.

“Mahvoldum!” dedi Judy. “Bunun olduğuna inanamıyorum. Koluma iki saat taktığım için saati karıştırdım. Sonra

ellerimi yıkamak için Amy Namey'lerde
iki saati birden çıkardım... Yanlış saate
baktım herhalde.”

“Demek ki neymiş, iki saat bir saatten
iyi değilmiş!” dedi Stink.

Asabi Rocky - Kibirli Judy

Judy hemen Rocky'yi aradı. "Özür dilerim geciktim. İki saat taktığım için her şey karıştı. Sonra da dev bir sakız balonunun saldırısına uğradım ve..."

"Seninle konuşmuyorum," dedi Rocky.

"Şimdi konuştun işte! Yani benimle konuşmuyor DEĞİLSİN!" Judy güldü. Ama Rocky hiç gülmedi.

"Dediğim gibi," dedi Judy'ye. "Frank de çok kızgın. Çoktan eve gitti bile. Jessica

Finch grupta bile kalmak istemiyor. Pizza malzemeleri testi hazırlayacak.”

“Ama dans provası yapmalıydık! Ben hemen geliyorum.”

“Boşuna gelme!” diye tersledi Rocky. “Sana söyledim, seninle konuşmuyorum.”

“Ama ben seninle konuşmalıyım. Bu kadar kolay...”

“Hımm hım, hımm hımm hımm, hımm hımmm...” Rocky artık dinlemiyordu. Ahizeye *Işılda, Işılda, Küçük Yıldız* şarkısını mırıldanıyordu.

Judy telefonu kapattı ve Stink’i bulmaya gitti. “Benimle Rocky’lere gelmelisin,” dedi Judy. “Hemen!”

“Niye?”

“Çünkü benimle konuşmuyor.”

“Eee, ne olmuş?”

“Ama seninle konuşmuyor değil.”

Judy sokağın karşısına koşup zile bastı.
Stink'i önüne almıştı. Rocky kapıyı açtı.

ROCKY: Stink, Judy'ye onunla
konuşmadığımı söyler misin?

JUDY: Stink, söyle Rocky'ye, dans
provası yapmamız lazım.

STINK: Judy dans provası yapmanız
gerektiğini söylüyor.

ROCKY: Judy'ye söyle, provaya gelmeyen
kendisiydi. Hem ben örümcek
gibi dans etmek istemiyorum
zaten. Vazgeçtim.

STINK: Vazgeçmiş.

JUDY: Duydum. Lütfen Rocky'ye geçerli bir mazeretim olduğunu söyler misin? Dev Sakız Balonu saldırısını ve diğer olanları anlat.

STINK: Her tarafı sakız oldu. Gördün mü? Şu sakızlı saçlara bak.

ROCKY: Judy'ye, çok üzgün olduğumu söyle. Çünkü artık çok geç. Saat üçe kadar bekledik ve sonunda Frank ve Jessica Finch evlerine döndü. Ve ona üçümüzün de vazgeçtiğini söyle. VAZGEÇTİK.

STINK: Vazgeçmişler.

JUDY: Stink, lütfen Rocky'ye vazgeçemeyeceğini, eğer vazgeçerse sekiz günde dünyayı dolaşamayacağımızı söyle.

Onun yüzünden bütün sınıf
başarısız olacak. 3V de öyle.
Hepimiz çuvalalayalım mı?

STINK: Herkesin çuvallamasını mı
istiyorsun?

ROCKY: Her şeyi sen berbat ettin! Yani,
Judy'ye söyle, her şeyi o berbat
etti. Çuvalarsak bu sadece onun
hatası olacak.

STINK: Rocky diyor ki...

JUDY: Ona çok çok çok özür dilediğimi
söyle. Her şey iki saat taktığım
için oldu. Çünkü bir tanesi İtalya
saatine ayarlıydı. Ama şimdi
buradayım, değil mi?

ROCKY: Judy'ye, bunun sadece dans
provası yüzünden olmadığını

söyle. O en iyi arkadaşlarını,
Amy Kafiyeli için sattı. Ona
eğer istersek bizim de kafiyeli
olabileceğimizi söyle.

Rocky elindeki defter sayfasını Stink'e
uzattı.

ROCKY: Al, bunu oku.

JUDY: Oku, Stink. Neymiş bakalım.

STINK: Eğer okuma da yapacaksam bana ödeme yapmanız gerekmez mi?

JUDY: Oku şunu Stink!

STINK: *Benim adım Frank.*

Bana de Frank Tank

Judy gelmedi provaya

Her şey oldu tepe taklak.

ROCKY: Onu değil. Şunu.

STINK: *Benim adım Rocky.*

Severim haki rengi.

Aslında sevmem ama

Rocky ile kafiyeli.

Asıl önemlisi,

Arkadaşım Kibirli Judy,

Sana herkes öfkeli.

STINK: Kibirli Judy! Güzel buluş.

JUDY: Hah hah, aman ne komik!

STINK: Durun! Bir tane daha var:

Benim adım Stink.

Gezerim, tozarım, atarım fink.

Böyle işler için de

Alırım parayı trink.

JUDY: Stink! Bunu şimdi uydurdun.

ROCKY: Ona, Frank'le benim artık onu istemediğimizi söyle.

JUDY: Öyle olsun!

ROCKY: Öyle!

STINK: Ama Judy dansı tek başına yapamaz ki!

JUDY: Rocky'ye bu sonuncuyu benim söylemediğimi söyle. Ben tek başıma da dans edebilirim.

STINK: Edemezsin! Örümcek dansı tek başına yapılmaz. Örümceğin sekiz bacağı var! Bunun için dört kişi gerekiyor.

JUDY: Stink! Sen sadece söyle.

STINK: Tek başına dans edermiş.

ROCKY: Stink, ona sorar mısın, dansı neden yepyeni arkadaşı, Fotokopi Amy ile yapmıyormuş?

STINK: Hah hah! Bu da güzel oldu! Judy, duydun mu...

JUDY: Hah! Aman ne komik, gülmekten öldüm! Stink, ona söyler misin, büyükannesinden aldığı tarantella müziği onda. Müziksiz dans edemem. Eski kasetçalar da onda.

ROCKY: Ha! Şimdi yine arkadaş olmak istiyorsun, öyle mi? Sırf bir şeylere ihtiyacın olduğu için.

STINK: Rocky diyor ki...

JUDY: Stink, Rocky'ye, hiç değilse onları okula getirip getiremeyeceğini sorar mısın?

ROCKY: Hımm...

STINK: Hımm, dedi.

JUDY: Hımm, getirecek mi? Yoksa hımm, getirmeyecek mi?

STINK: Rocky, bu hımm'ın anlamı ne?

ROCKY: Hımm, düşünüyorum! Anladın mı?

STINK: Sanırım düşünüyor.

JUDY: Ona, her iki saatime göre de düşünmek için on saniyesi

olduğunu söyle. Dokuz, sekiz,
yedi...

ROCKY: Ona, kasetle teybi getireceğimi
ama benim dans etmeyeceğimi
söyle.

JUDY: İyi.

STINK: İyi, dedi.

ROCKY: İyi.

STINK: İyi, dedi.

JUDY: İyi.

STINK: Bu iş için bana ödeme
yapılmadığına inanamıyorum!

Kendin Yap Projesi

Pazartesi sabahı, Judy okula gidince ilk iş Bay Todd'la konuştu.

“Bay Todd, hani sekiz günde dünyayı dolaşacaktık ya,” dedi Judy.

“Evet,” dedi Bay Todd.

“Hani benim grubum da İtalya'yı bir dansla anlatacaktı ya.”

“Bir sorun mu var?” diye sordu Bay Todd.

“Öyle sayılır. Yani, evet, öyle. İtalya’yı anlatamayacağız. Hatta biz hiçbir ülkeyi anlatamayacağız.”

“Bunu duyduğuma üzüldüm,” dedi Bay Todd. “Çünkü sadece bizim sınıf değil, 3V de sekiz günde dünyayı dolaşmayı iple çekiyor. Ne yazık ki İtalya olmadan dolaşamayız.”

“Aslında bu benim hatam,” dedi Judy. “Tarantella dansı provasını kaçırdım. Rocky, Frank ve Jessica bana kızdı ve...”

“Bence dördünüz bunu kendi aranızda halletmelisiniz,” dedi Bay Todd. “Elinden geleni yap, tamam mı?”

“Denerim,” dedi Judy. “Jessica tek başına bir şey yapacağını söyledi. Ama Rocky ile Frank’in öfkesi sekiz günden uzun sürebilir.”

“Bak, sana ne diyeceğim,” dedi Bay Todd. “Biz de İtalya’ya en son gideriz. Orayı sekizinci güne bırakırız.”

“Teşekkürler,” dedi Judy. “Teşekkürler Bay Todd. Bu işi çözeceğim. Bir şekilde.”

3T sınıfı hafta boyunca 3V sınıfı ile birlikte çok güzel vakit geçirdi. Judy, Rocky ile Frank’in ona kızgın olduğunu unutmaya çalıştı. Judy ve Amy, İngiltere’deki her şeyi “büyüleyici” buldu ve kızarmış patates yedi.

Fransa’da, Amy Namey her iki sınıfa hep bir ağızdan “Frere Jacques” şarkısını söyledi.

Yemeyen’de (doğru adıyla, Yemen) elleriyle baharatlı bezelye ve pilav yediler.

Dişlerini de Nellie Bly gibi birer çubukla fıraladılar.

Mısır'da şeker küpünden dev bir piramit yaptılar.

Japonya'da Judy bir kimono giydi ve Japon kağıt kesme sanatı olan kirigamiyi öğrendi.

in'de fırçayla boyama yaptılar ve şans kurabiyesi yediler. (Bunlar in'den değıl, Mutlu Bahçe in Lokantası'ndandı!)

"Falında ne yazıyor?" diye sordu Judy, Amy Namey'ye.

"Harika!" dedi Judy.

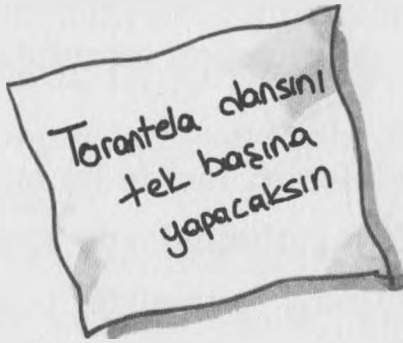
"Ya seninki?" diye sordu Amy. "Ne diyor?"

Yakında yepyeni arkadaşların olacak.

“Hiç,” dedi Judy.

“Boş mu? Mutlaka bir şey yazıyordur. Bakayım.” Amy kağıdı Judy’nin elinden kaptı.

“Endişelenme!” dedi Amy. “Bu gerçek değil! Saçmasapan bir not işte. Çocuk yazısı üstelik.”

“İçimden bir ses gerçekleşebileceğini söylüyor ama,” dedi Judy.

Salı günü geldi çattı. 3T ve 3V sınıfları yedi gündür dünyayı dolaşıyordu. Ertesi gün son gündü. Sekizinci gün. Ama hala ortada bir sorun vardı. Rocky ile Frank çok kızgındı. Örümcek ısırığından bile daha kızgınlardı. Tarantella dansı yapan tarantuladan bile kızgın!

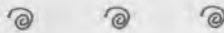
O, Judy Moody, hiç de iyi bir havada değildi. KY bunalımındaydı. Kendin Yap bunalımı. Judy, annesiyle babasından sık sık, “Bir şeyin yapılmasını istiyorsan kendin yap,” sözünü duyardı. Belki Rocky, Frank ve Jessica Finch olmadan da dans edebilirdi.

Rocky ve Frank, Sekiz Günde Devri Alem projesine Judy’nin ne kadar çok çalıştığını gördüğünde ve Judy onları sınıfın önünde

başarısız olmaktan kurtardığında, belki ona kızgınlıklarını unuturlardı.

Bu yüzden o, Judy Moody, Benim Adım Bir Şiir Kulübü'nün resmi üyesi, 3T ve 3V sınıflarının dünya turunu tamamlamasını sağlamalıydı. O, Judy Moody, bunu tek başına yapmak zorundaydı. Bir Kendin Yap projesi.

Judy uyku saatini biraz geçirip İtalya hakkında kitaplar okudu. Küçük pizza masalarını birbirine yapıştırdı ve herkesin oynayabileceği bir oyun buldu. Hatta Stink'le dans provası yaptı. Ama Stink sürekli ayağını ezip durdu.

Judy ertesi sabah uyandığında kırmızı eteğini ve yeşil-beyaz çizgili tişörtünü

giydi. Beyaz oraplarına bile İtalyan bayrakları çizdi ve Cadılar Bayramı'ndan kalma kırmızı ayakkabılarını ayağına geçirdi.

“Sen de kimsin?” diye sordu Stink. “Noel Baba'nın cinlerinden biri mi?”

“Hayır,” dedi Judy. “Kırmızı, yeşil ve beyazın ne olduğunu bilmiyor musun?”

“Annemin yeni bembeyaz halısındaki çizgiler mi?” diye sordu Stink.

“Umarım şaka yapıyorsundur,” dedi annesi. “Hımm, bakalım. Kırmızı, beyaz ve yeşil... Babanın yaptığı o garip spagetti olabilir mi?”

“Ben üç renkli makarnayı sevdiğini sanıyordum,” dedi babası. “Çok yaratıcı olduğunu söylemiştin!”

“Kesinlikle çok yaratıcıydı,” dedi annesi, yüzünü komik bir şekilde sokarak.

“Akşam makarna yemeyecektik, değil mi?” diye atıldı Judy. “Çünkü Şekilli Makarna Oyunu için makarna aldım.”

“Tamam, ama önce söyle bakalım,” dedi babası, “kırmızı, beyaz ve yeşil de neymiş? Noel zebrası mı?”

“Ha-yır!” dedi Judy. “Noel’le ilgisi yok.”

“Ben buldum!” dedi Stink. “Bulgaristan bayrağı mı?”

“İtalya’ya ne dersin Stink? Günlerdir İtalyanca konuşuyor olmam bir ipucu olabilir mi acaba? İtalya bayrağı da kırmızı, beyaz ve yeşildir.”

“Ah, ama ben ansiklopedide İ harfini atlamıştım,” diye cevap verdi Stink. “Hem

sen hiç bayrağa benzememişsin. Aslında tahmin etmeliydim. Ben de bir keresinde bayrak kılığına girmiştım...”

“Demek İtalya bayrağı,” dedi Judy’nin babası. “Bu gerçekten çok büyük bir proje olmalı.”

“Tabii ki öyle,” dedi Judy. “Dünyayı dolaşmak Nellie Bly’ın yetmiş iki gününü aldı ve rekor kırdı. Bir de sadece sekiz günde dünyayı dolaşmayı dene bakalım!”

“Arkadaşlarınla aranı düzelttin mi?” diye sordu annesi.

“Hala biraz limoni,” dedi Judy.

“Limon mu?” dedi Stink. “Doğru mu duydum? Öyle mi denir?”

“Evet. Limon ekşi olduğu için. Aramız tatlı değil ekşi demek,” diye açıkladı Judy

sabırla. “Stink, bugün tarantula iskeletini okula götürebilir miyim? Bir de tefini. Onlara ihtiyacım var.”

“Bilmiyorum,” dedi Stink. “Düşünmem lazım.”

“Stink, bugün fırt-ellino’luk yapma. Sadece bugünlük. Lütfen.”

“İtalya’da herkesin tarantulası ve tefi mi var?” diye sordu Stink.

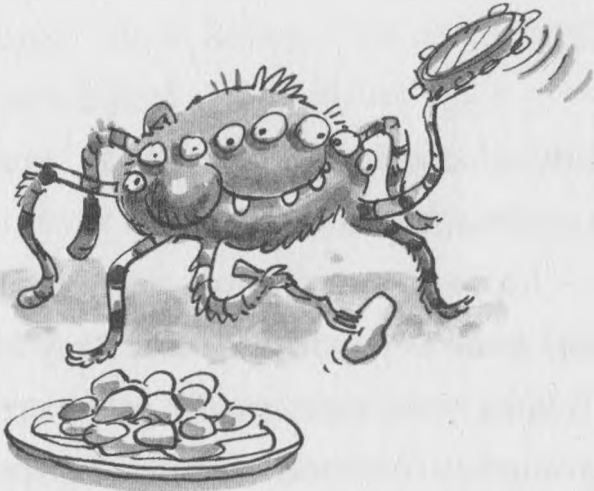
“Hı,” dedi Judy.

“Gerçekten soruyorum, merak ettim,” dedi Stink.

“Stink, sürekli ansiklopedi okuyan bir çocuğa göre çok cahilsin. Hiçbir şey bilmiyorsun.”

“T harfini de atlamıştım, o yüzden!” dedi Stink.

“Belki biraz daha hızlanman ve ciltleri de atlamaman gerekiyordur,” dedi Judy. “İtalya’da tarantulalar tortellini yerken tef çalar! Bunu nasıl bilmezsın?”

Kırmızı-Beyaz-Yeşil Robot

Judy o sabah okula gittiğinde, koridorda Amy Namey ile karşılaştı.

“İtalya’yla ilgili bir şeyler öğrenmeyi dört gözle bekliyorum!” dedi Amy Namey. “Bugün yine sizin sınıfa geliyoruz. Sizin grubun şu örümcek dansını izlemek için sabırsızlanıyorum!”

“Grup sadece benden ibaret,” dedi Judy. 3T sınıfına girdi ve pizza masalarından

yaptığı eğik kuleyi pencere kenarındaki rafa koydu. Zamanı gelinceye dek kimse görmesin diye de bir kutuyu ters çevirip kulenin üzerine kapadı.

“Rocky, kasetle teybi getirdin mi?” diye sordu Judy.

“Frank,” dedi Rocky, “Lütfen Judy’ye, teybi getirdiğimi söyler misin?”

“Buna inanamıyorum! Hala benimle konuşmuyor musun?” diye sordu Judy.

Rocky dudaklarını fermuarladı.

“Fermuar dudaklı oldun,” dedi Judy ve kendi esprisine gülmekten yerlere yattı.

“Ne demek o?” diye sordu Frank.

“Neyse, boş ver,” dedi Judy. “Orada olmalıydınız. Bizim aramızda bir şey. Amy Namey ile. Siz anlamazsınız!”

Zil çaldı ve Judy'nin grubunun İtalya'yı tanıtma vakti geldi. Judy ile Jessica, 3T ve 3V sınıflarının karşısında yerini aldı.

"Judy," dedi Bay Todd, "grubunun diğer üyeleri nerede?"

"Gelsenize," diye fısıldadı Judy.

Rocky ve Frank de gelip sınıfın karşısına geçti. "Şey, Rocky'nin sesinde bir tür sorun gibi bir şey var," dedi Judy. "O yüzden grup adına ben konuşacağım. Frank de İtalya bayrağını tutacak." Judy bayrağı Frank'e uzattı.

"*Ciao*, millet," dedi Judy. "Öncelikle Jessica herkese bir pizza malzemeleri testi dağıtacak."

“Test mi olacağız yani?” diye şikayetler yükseldi.

“Sadece eğlence,” diye açıkladı Jessica. “İstediğiniz zaman yapabilirsiniz. Ev ödevi falan gibi bir şey değil.”

“şimdi,” dedi Judy Moody, “önce size biraz İtalya’dan bahsedeceğim. Sonra bir oyun oynayacağız ve bir dans gösterisi sunacağım. İtalya’da çok komik telaffuzlu bazı şehir isimleri var. Balon, İtalya. Pizza, İtalya gibi.”

“Aslında onlar senin söylediğin gibi değil BO-lon-ya ve Pii-sa, İtalya diye okunur,” dedi Bay Todd.

“*Bravo!*” dedi Judy. “Pisa şehrinde bir kule var. Eğri. Bu yüzden oraya Eğik Pisa Kulesi deniyor.”

“Biliyor musunuz?” dedi Jessica. “EĞİK PİSA KULESİ’nin harflerinden bir sürü isim türetebiliriz. “Kale, aksi, kese, ağ gibi.”

“Her neyse,” dedi Judy Moody. “Nasıl görüldüğünü göstermek için size bir kule yaptım.”

“O bizim fikrimizdi!” dedi Rocky.

“Rocky, duyduğum kadarıyla sesin düzelmiş,” dedi Bay Todd.

“Bu, Rocky ile Frank’in fikriydi,” dedi Judy. “*Voilà!*”

“*Voilà*, Fransızca,” dedi Jessica Finch. “Geçen hafta öğrendik.”

“İşte huzurlarınızda Eğik Pizza Masası Kulesi,” dedi Judy ve kutuyu kaldırdı.

Bir terslik vardı! Eğik Pizza Masası Kulesi artık eğik değildi. Üstüne üstlük erimişti.

Birbirine tutkallanmış minyatür pizza masaları erimiş ve kocaman bir plastik yığınınına dönmüştü.

“Ah!” Herkes erimiş kütleyi gösterip güldü.

“Ben şu anda zevkten eriyorum!” diye fısıldadı Rocky.

“Olamaz! Eğik Pizza Masası Kulem! Onu şu rafa koymuştum...” dedi Judy. “Kaloriferin üzerindeki.”

“Sıcaktan erimiş işte,” dedi Rocky.

“O zaman biz de ona artık Erimiş Pizza Kulesi deriz,” dedi Frank.

“Üzülme,” dedi Amy Namey. “Benim küremi hatırlasana. Dünya nasıl elimde patlamıştı!”

“Evet çocuklar, devam edelim,” dedi Bay Todd.

Judy, Şekilli Makarna Oyunu için gereken malzemeleri çıkardı.

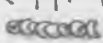
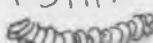
“Herkes kendi kartını ve küçük makarna poşetini alsın lütfen,” dedi Judy bir torbayı hışırdatarak. “Makarna poşetindeki farklı makarna çeşitlerini, kartınızdaki şekillerle eşleştireceksiniz.”

“Güzel fikir,” dedi Bay Todd.

“Eğlenceli,” dedi Bayan Valentine.

“Sonra her makarnanın çeşidini altına yazın. İsmi bilmiyorsanız, hazırladığım tablodan bakabilirsiniz.”

Judy, üzerine bir sürü şekilli makarna yapıştırılmış bir tablo çıkardı. Her makarna çeşidinin üzerinde ismi yazıyordu.

İTALYAN MAKARNALARI		
Cappellini 	penne 	elbow macaroni
Farfalle 	Rotini 	fettuccine
spaghetti 	fusilli 	Linguine
vermicelli 	pastina 	Ziti
Ravioli 	tortellini 	Pappardelle

Tabloyu görünce herkes kahkahalara boğuldu.

“Hah ha!” diye güldü ve parmağıyla tabloyu işaret etti Bradley.

“Bazılarını unutmuşsun,” dedi diğer sınıftan bir  ocuk.

“*Ravioli* nerede?” diye sordu başka biri.

“*Vermicelli* yok. *Cappellini* de yok,” dedi Jessica.

Judy tablosuna baktı. Nasıl unutmuş olabilir? Her birini tek tek yapıştırmış, defalarca kontrol etmişti.

Telaşla Rocky ile Frank’in yanına koştu. “Hanginiz çaldı?  abuk geri verin.” Judy elini uzattı.

“Ben yapmadım! Doğru söylüyorum!” dedi Rocky.

Frank bir şey çiğniyordu ve o şey galiba bir sakız değildi. Makarna tablosundaki makarnalardı.

“Onları yedin mi?” diye bağırdı Judy.

“Burada dikilip İtalya bayrağı tutarken acıktım,” diye mırıldandı Frank.

“İyy! Aklın nerede Frank,” dedi Judy kendi kafasını göstererek. “Bu makarnalar pişmiş bile değildi!”

“Ne olmuş?” dedi Frank. “Yine de tadı güzeldi.”

“Öğk!” dedi Judy. “Üzerinde tutkal vardı. Herkese, tüm dünyaya, Frank Pearl’ün tutkal yediğini söyleyeceğim.”

“Ne olmuş? Daha önce de yapıştırıcı yediğimi düşünüyorlardı.”

“HIRR!” dedi Judy.

Eğik Pizza Masası Kulesi erimişti. Şekilli Makarna Oyunu, Obur Frank tarafından yenmişti. Sekiz günde dünyayı dolaşmak gerçekten de hiç kolay değildi.

Ama tarantella dansı yapmasına hiçbir şey engel olamayacaktı. Hiçbir şey. Mükemmel olacaktı. Keşke o sabah son bir prova daha yapsaydı. Şimdi o, Judy Moody, tek başına tarantella dansı yapacaktı. Tıpkı falında çıktığı gibi.

Rocky müziği açacaktı, Frank tef çalacaktı ve Jessica Finch kenarda durup müziğin temposuna göre alkışlayacaktı.

Bunu da mahvedemezdi. Yoksa sekiz günde devri alem yapamadıkları için sınıfın en az yarısı ona çok kızardı.

Şekilli Makarna Oyunu bitince, Bay Todd masaları kenara çekti ve Judy'ye dans etmesi için geniş bir alan açtı.

“Evet, arkadaşlar,” dedi Judy. “Bu sabah size tarantella dansı yapacağım.”

“Tarantula mı?” diye sordu biri.

“Hayır, tarantula değil,” dedi Frank.

“Şey, belki inanmayacaksınız ama ben sözlükten baktım. Tarantella'nın anlamı gerçekten de tarantulaymış. Babam bu dansın, daha o bile doğmadan önce çıktığını söyledi. Yani çok eski, babamdan daha eski bir dans.” Bay Todd ve Bayan Valentine buna kahkahalarla güldü.

Sonra Judy torbadaki tarantula derisini kaldırdı. Herkes kıpırdandı, sınıftan “İyy,” diye sesler yükseldi.

“Korkmayın, bu gerçek örümcek değil. Sadece tarantulanın derisi ya da iskeleti. Her neyse. Bu dansın adı rmcek Dansı. Tarantula tarafından ısırılan insanlar, zehri vücutlarından atmak için delirmiş gibi hareketler yaparmış. Bazı insanlar bu dansın o hareketlerden esinlenerek ortaya çıktığına inanıyor. Hatta bir doktor bile bu konuda yazı yazmış ve bu dansın örümcek ısırığına are olduğunu söylemiş.”

“ok ilginç,” dedi Bay Todd kaşlarını kaldırarak.

“rmceklerin tam sekiz bacağı vardır, bu yüzden aslında bu dans için kesinlikle dört kişi gerekiyor,” dedi Judy. Sonra da Rocky, Frank ve Jessica’ya doğru bir bakış attı.

“Judy,” dedi Bay Todd, “neden dansın hareketlerini bize göstermiyorsun? Belki sonra başkalarını da çağırır ve seninle birlikte denemelerini isteriz.”

“*Fantastiko!*” dedi Judy. Rocky teybi açtı. Judy yüzünü sınıfa döndü. Ellerini uzatıp gerdi. Frank tefi çalmaya başladı. Jessica Finch de alkış tuttu. Judy derin bir nefes aldı. “Korkma, çok kolay,” dedi kendi kendine.

Da da da, di da da da,

Da da da, da da da di

Bir adım at, zıpla, kay. Bir adım at, zıpla, kay. Ayak değiştir. Zıpla. Dur. Dizine vur. Tekrarla. Yerinde dön.

“Bir, iki, üç ve dört,” diye saydı Judy içinden. Tüm adımları hatırlamaya çalıştı.

Müzik değiştiğinde hareketleri bu kez ters yönde yapmayı denedi. Gittikçe hızlanan müziğe ayak uydurmak için hızlandı.

Adımatzıplakay. Adımatzıplakay. Ayak değiştir! Adım at! Zıpla! Kay! Dizine vur!

Da da da, dadadadi...

Bir sorun vardı. Müzik çok hızlıydı.

Judy adımlarını hızlandırdı. Hızlandı, hızlandı... Başı dönmeye başladı, saçları ağzına girdi.

“Çok -*puf, puf, puf*- hızlı!” Nefes nefese kalmıştı. “Biraz -*of, puf*- yavaşlat! *Of puf*. Çok hızlı!”

Fakat kimse onu duymadı. Müzik hızlanmaya devam etti. Frank tefi depremden bile hızlı sallıyordu. Judy dervişler gibi dönüp durdu. Ayakları o

kadar hızlı hareket ediyordu ki kendini gerçekten sekiz ayaklı örümcek gibi hissetti.

Sınıftakiler alkış tutup tezahürat ediyor, kahkahalar atıp onu gösteriyordu. Judy kontrolden çıkmış bir top gibi dönüp duruyordu. Dans ederken kontrolden çıkmış, kırmızı-beyaz-yeşil bir robot gibi!

Aniden bir sıraya çarpıp kendi ayağına takıldı ve kırmız-beyaz-yeşil bir yığın halinde yere düştü.

“Ayy! Çok mu hızlıydı?” diye sordu Rocky masumca.

“*Stupido! Salako!*” diye mırıldandı Judy.

O, Judy Moody, Rocky ile Frank’in müziği bilerek hızlandırıldığını biliyordu.

Ama bu çok ayıptı!

Peynirli PIZZA Kardeşliği

Tarantella tam bir fiyasko olmuştu. İki bacaklı hiç kimse, sekiz bacaklı bir örümcek gibi dans edemezdi. Artık dünyayı sekiz günde dolaşamayacakları ortaya çıkmıştı. Üstelik bacakları kopana kadar dans ettiği halde herkes Judy'yi suçlayacaktı.

O, Judy Moody, çuvallamıştı.

Hepsi Rocky ile Frank'ın suçuydu. Rocky Konuşma Engelli ve Frank Engellenemez Açlık'ın suçu. Benim Adım Bir Şiir DEĞİL Kulübü'nün.

3V kendi sınıfına gidince Bay Todd onları bir kenara çekip Judy, Rocky, Frank ve Jessica ile özel olarak konuştu. Onlara grup çalışmasının önemini anlattı. Sorunlarını çözmelerini, birbirlerine ikinci bir şans vermelerini rica etti. Yeniden arkadaş olmalarını söyledi. Ama en önemlisi, Bay Todd onlara bir şans daha vermek istiyordu.

“Ben de ikinci şans kullanmak zorunda mıyım?” diye sordu Jessica. “Çünkü bence ben takım oyuncusu olmak için elimden geleni yaptım.”

“İtalya’da bir deyim vardır,” dedi Bay Todd. “Yumurta kırılmadan omlet yapılmaz, derler.”

“Gerçekten mi?” dedi Judy.

“Evet,” dedi Bay Todd. “İşler yoluna girmeden önce sık sık ters gider. Böyle şeyler hep olur.”

“Bu sözü duymamıştım,” dedi Jessica.

“Şimdi, Frank ve Rocky, Sekiz Günde Devri Alem projenizi tamamlamanız için size yarına kadar süre tanımama ne dersiniz?” dedi Bay Todd.

“Yani kendi İtalya projemizi yapacağız ve yarın sabah mı getireceğiz?” diye sordu Rocky.

“Böylece de dünya turunu tamamlamış olacağız. Gerçi sekiz değil sekiz buçuk gün sürecek,” dedi Frank.

“Neden olmasın?” dedi Bay Todd. “Dünyayı dolaşırken Nellie Bly’in başına da bir sürü aksilik geldi.”

“Evet, mesela şiddetli bir fırtına çıktı, bu yüzden neredeyse Amerika’ya zamanında varamayacaktı,” dedi Jessica.

“Maymunu McGinty çok korktu ve bir hanımefendinin sırtına atladı,” dedi Judy. “Herkes onun uğursuz olduğuna inanıyordu, Nellie Bly’in onu gemiden atmasını istediler!”

“Doğru,” dedi Bay Todd. “Eee, ne diyorsunuz? Güzel bir plan mı sizce?”

“Evet,” dedi Rocky ve Frank.

Rocky, Judy’ye döndü. “Bütün işi senin üstüne yıktığımız ve dansı mahvettiğimiz için üzgünüz,” dedi Rocky. “Gerçekten çok hızlıydın! O kadar hızlıydın ki sanki sekiz bacağın vardı!”

“Tablodaki makarnaları yediğimiz ve sana o kadar kızdığımız için de üzgünüz,” dedi Frank. “Her şeyi mahvettik.”

“Ben de öyle,” dedi Judy. “Provayı kaçırdım. Tek düşündüğüm, Benim Adım Bir Şiir Kulübü’ydü. Eski arkadaşlarımı unuttum sanırım.” Judy elini uzatınca Rocky ve Frank de ellerini onun elinin üzerine koydu.

“Beni unutmayın!” dedi Jessica ve o da elini diğerlerinin elinin üzerine koydu.

Bravo! Fantastiko! Judy Moody, Amy Namey’ye, 3T ve 3V sınıflarının dünyayı sekiz (buçuk) günde dolaşabileceğini söylemek için sabırsızlanıyordu!

Şimdi bir proje düşünme sırası Rocky ile Frank’teydi. Acilen bir şey bulmaları gerekiyordu. Hem de Judy ile Jessica’nın yardımını olmadan. Bay Todd onlara, projeyi kızların yardımını olmadan yapmaları gerektiğini söylemişti.

“Eee, ne yapacaksınız?” diye sordu Judy.

“Sürpriz,” dedi Frank.

“Büyük sürpriz,” dedi Rocky.

“Tamam, ama umarım Eğik Pizza Masası

Kulesi değildir. Çünkü koleksiyonumun yarısı eriyip gitti.”

“Ondan daha güzel bir şey,” dedi Frank.

“Kocaman bir şey,” dedi Rocky.

“Kırmızı, beyaz ve yeşil!” dedi Rocky ve Frank aynı anda ve kahkahayı bastılar.

“İtfaiye arabasının üstünde, hım, Yeşil Yaratık gibi mi?” diye sordu Jessica.

“Görürsünüz,” dedi Rocky.

“Görürsünüz,” dedi Frank.

Ertesi sabah Rocky servis aracında yoktu. Judy, California’lı Nathaniel Daniel’den gelen mektupla fotoğrafı ona göstermek için sabırsızlanıyordu.

Judy okula varır varmaz Amy’nin sınıfına koştu.

“İnanamayacaksınız. Bak bana ne geldi!” dedi Amy Namey’ye.

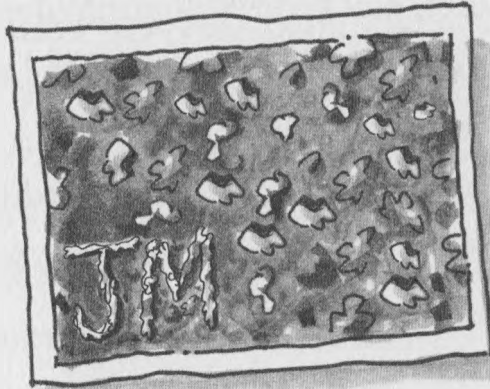
“Sakız Duvarı!” dedi Amy.

“Daha yakından bak,” dedi Judy.

Amy fotoğrafı inceledi ve çiğnenmiş sakızlardan yapılmış “JM” harflerini gördü sonunda.

“Judy Moody’nin JM’si! Ben de artık Sakız Vadisi’ndeyim!” dedi Judy. “Ünlü Sakız Duvarı’nda.”

“Harika!” dedi Amy.

@ @ @

Judy sınıfına gitti. “Hey, Rocky’yi ya da Frank’i gördün mü?” diye sordu Judy, Jessica Finch’e.

“Duymadın mı? İkisi de okula sabahın köründe gelmiş ve o zamandan beri de kantindelermiş. Ne işler çevirdiklerini çok merak ediyorum.”

Bütün sınıf onları konuşuyordu. Rocky ve Frank, İtalya projeleri için Dil Bilgisi dersini bile kaçırmıştı. Sonunda merdivenlerde göründüler. Bay Todd ve Bayan Valentine’a, beş dakika sonra herkesi aşağıya, kantine getirmelerini söylediler.

“Ne yapıyorsunuz?” diye sordu Judy, Rocky ile Frank’in peşinden koşarak.

“Söylemeyiz!” dedi Rocky.

“Söylemeyiz!” dedi Frank. 3T ve 3V sınıfları tek sıra halinde koridoru geçip hep birlikte kantine indi. Daha görmeden kokuyu aldılar. Herkes yemek masalarına oturdu.

Bu o kadar kocaman bir projeydi ki ön kapıdan geçmemiş ve yemekhane görevlileri onu mutfağın çift kanatlı kapısından sokmuştu. Bir yemekhane görevlisi, arkasında Rocky, onun arkasında Frank ve onun arkasında da başka bir yemekhane görevlisi eşliğinde *proje* içeri girdi. Hepsi de ellerini havaya kaldırmış, Judy Moody’nin o güne dek gördüğü en büyük, en yuvarlak karton kutuyu taşıyorlardı.

“Mmmm!” dedi Jessica Finch.

“Nefis kokuyor!” dedi Judy.

“Bu ne?” diye sordu herkes.

Karton kutuyu üzerine koymak için altı masayı birleştirmeleri gerekti. En sonunda kartonu aşağı indirdiler. İçinde dünyanın en büyük, en kabarık, en lezzetli, en peynirli pizzası duruyordu.

“Kırmızı, beyaz, yeşil pizza,” dedi Frank.

“Kırmızı sos, beyaz peynir, yeşil biber!” dedi Rocky. “Dünyanın En Büyük Pizzası!”

“Olamaz!” dedi herkes bir ağızdan.

“Oldu bile,” dedi Rocky. “En azından Virginia Dare Okulu’nun en büyük pizzası. İki metre uzunluğunda. On dört kilo hamur ve on altı kilo peynir kullandık.”

“Bu pizza benden bile ağır!” diye haykırdı Judy.

“Aslında,” dedi Frank, “Dünyanın En Büyük Pizzası bir otopark büyüklüğünde.”

“Ama bu da Dünyanın En Büyük Pizza Haritası!” dedi Rocky.

“Ne? Ha?”

Herkes daha yakından görebilmek için pizzanın etrafına toplandı. Dünya kadar büyük ve yuvarlaktı ve peynir yedi komik şekle sokulmuştu. Her biri bir kıtayı temsil ediyordu. Tıpkı bir harita gibi! Yeşil biberler de Kuzey Amerika’dan Asya’nın bir ucuna kadar bir yol çiziyordu.

“Anladım! Bu bir harita!”

“Bu dünya haritası!”

“Kuzey Amerika’yı görüyorum!”

“İtalya’yı görüyorum! Çizme şeklinde,” dedi Judy.

“Baksanıza!” dedi Amy Namey. “Pizzanın üstünde Nellie Bly’in tur rotası var.”

“Doğru. Sekiz buçuk günde gittiğimiz her yerden geçiyor,” dedi Judy.

Amy Namey hemen klasörünü aldı. “Bu büyük haberi ilk ben duyuracağım,” dedi Judy’ye. “Gazetemde haber yapacağım. DÜNYANIN EN BÜYÜK PİZZA HARİTASI, VİRJİNİA DARE OKULU’NDA.”

“3T VE 3V SINIFLARI DÜNYAYI SEKİZ BUÇUK GÜNDE DOLAŞTI, haberini de unutma!” dedi Judy.

“Sekiz buçuk gün, iki saat, on üç dakika ve yirmi yedi saniye,” dedi Amy her iki saatine de bakarak.

“*Kabul edildi!*” dedi Rocky ve Frank, Amy Namey’yi taklit ederek.

“Fantastiko!” dedi Judy.

“Hadi başlayın artık,” dedi yemekhane görevlisi. “Bu pizza herkese yeter de artar.”

“Bir hafta boyunca her gün pizza yiyebiliriz!” dedi Rocky.

“Her gün pizza! Size bunun olabileceğini söylemiştim,” dedi Amy Namey.

Bravo!

Judy, Rocky, Frank ve Amy pizzadan birer dilim aldı. Uzayan peynir Rocky’nin diliminden Frank’in dilimine, oradan Judy’nin dilimine ve Judy’ninkinden de Amy’nin dilimine uzadı.

“Hey! Hepimizin pizzası birbirine bağlı!” dedi Judy.

“Pizza Kardeşliği Kulübü!” dedi Frank.

“İki kat güzel,” dedi Rocky.

“Üç kat leziz,” dedi Frank.

“Dört kere kabul edildi!” dedi Amy.

Dört arkadaş baştan aşağı kırmızı, beyaz ve yeşile bulanarak kahkahalar attı. Sonra oturup dünyanın en büyük, en peynirli, en *delizioso* pizzasını yediler.

Kesinlikle ve tamamen *positivo*!

Virginia Dare
Okul Gazetesi

SEKİZ BUÇUK GÜNDE DEVRİ ALEM

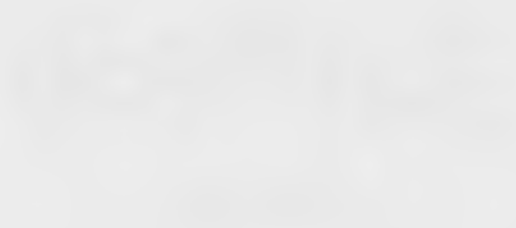
Her günümüzün
her anının bir
anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır.

Her günümüzün
her anının bir
anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır.

Benim Adım Şiir Kulübü Haberleri

Her günümüzün
her anının bir
anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır. Her anın
bir anıdır.

The following table shows the results of the experiments conducted on the various specimens of the material under investigation. The data is presented in a tabular format, with columns for the specimen number, the test conditions, and the resulting values. The table is organized into several sections, each corresponding to a different type of specimen or test. The data is presented in a clear and concise manner, allowing for easy comparison and analysis of the results. The table is organized into several sections, each corresponding to a different type of specimen or test. The data is presented in a clear and concise manner, allowing for easy comparison and analysis of the results.

Specimen No.	Test Conditions	Resulting Values
1	...	...
2	...	...
3	...	...
4	...	...
5	...	...
6	...	...
7	...	...
8	...	...
9	...	...
10	...	...
11	...	...
12	...	...
13	...	...
14	...	...
15	...	...
16	...	...
17	...	...
18	...	...
19	...	...
20	...	...
21	...	...
22	...	...
23	...	...
24	...	...
25	...	...
26	...	...
27	...	...
28	...	...
29	...	...
30	...	...
31	...	...
32	...	...
33	...	...
34	...	...
35	...	...
36	...	...
37	...	...
38	...	...
39	...	...
40	...	...
41	...	...
42	...	...
43	...	...
44	...	...
45	...	...
46	...	...
47	...	...
48	...	...
49	...	...
50	...	...
51	...	...
52	...	...
53	...	...
54	...	...
55	...	...
56	...	...
57	...	...
58	...	...
59	...	...
60	...	...
61	...	...
62	...	...
63	...	...
64	...	...
65	...	...
66	...	...
67	...	...
68	...	...
69	...	...
70	...	...
71	...	...
72	...	...
73	...	...
74	...	...
75	...	...
76	...	...
77	...	...
78	...	...
79	...	...
80	...	...
81	...	...
82	...	...
83	...	...
84	...	...
85	...	...
86	...	...
87	...	...
88	...	...
89	...	...
90	...	...
91	...	...
92	...	...
93	...	...
94	...	...
95	...	...
96	...	...
97	...	...
98	...	...
99	...	...
100	...	...